

LÀM THẾ NÀO TÔI CÓ THỂ ĐẮC THẮNG?

Chúng ta hãy cúi đầu để cầu nguyện.

Lạy Cha chúng con, chúng con cảm ơn Cha, sáng nay, vì thì giờ tuyệt vời này được đến với nhau lần nữa, và mở ra Lời của Chúa, đặt Nó tại đây trước chúng con. Và—và với lời cầu nguyện giờ này, để Chúa Thánh Linh sẽ lấy điều nào là Đức Chúa Trời, và sẽ ban phát Nó cho chúng con, hầu cho chúng con có thể rời nơi thờ phượng này ngày hôm nay với tấm lòng hạnh phúc đầy vui sướng. Thấy quyền phép giải cứu vĩ đại của Ngài, Chúa ôi, cách nó giải cứu kẻ tù và cho họ được tự do thế nào, tỏ cho chúng con biết “những điều đã có, hiện có, và sẽ đến.” Và chúng con cảm ơn Cha vì những điều này.

2 Chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước cho chúng con khi chúng con học Lời Ngài với nhau giờ này. Và khi chúng con ra về, xin cho lời ấy được nói trong lòng chúng con, khi chúng con đi dọc con đường, “Lòng chúng ta nóng cháy khi Ngài, Chúa Thánh Linh, đã trò chuyện với chúng ta trong lúc đi đường.”

3 Xin ban phước cho mỗi nhà truyền đạo ngày hôm nay, ở mọi nơi, những dây tở của Ngài đang đứng lên vì Lời Ngài, Lễ thật của Ngài. Xin nhậm lời cầu nguyện của họ cho những người đau. Chữa lành những thân thể đau ốm của những ai đang chịu khổ.

4 Lạy Chúa, chúng con cầu xin để Ngài sẽ đi ra giữa vòng dân sự và tìm ra hạt giống được định trước ở ngoài đó, Chúa ôi, và mang nó lại, theo con đường nào đó, mà Ánh sáng sẽ rơi trên lối đi, Chúa ôi. Vì, chúng con tin rằng thì giờ đang bắt đầu trễ, mặt trời đang lặn nhanh ở phương tây, rồi chẳng bao lâu “thời gian sẽ không còn nữa.” Thời gian và cõi Đời đời sẽ hòa quyện với nhau khi Đức Chúa Trời và dân sự của Ngài hòa hợp với nhau. Và chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng, vào lúc đó, chúng con sẽ được tính giữa vòng những người mà sẽ được hòa quyện vào trong Đấng Christ, mà được gọi là Nàng Dâu của Ngài.

Xin giúp chúng con, ngày hôm nay, khi chúng con chuẩn bị, không biết ngày mai sẽ nắm giữ điều gì, nhưng chúng con sẵn sàng nhận lãnh bất cứ điều gì, Chúa ôi, theo như chúng con biết, rằng Ngài dành cho chúng con. Chúng con sẵn sàng để nhận lãnh Nó. Chúng con cầu xin ơn phước này vì sự vinh hiển của Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

5 Tôi thật sung sướng, sáng nay, khi tôi bước vào và nhìn thấy rằng dân—dân sự nhóm lại với nhau cho buổi hầu việc Chúa. Và chúng ta sẽ đưa ra thông báo bây giờ cho tối nay. Sẽ có buổi nhóm chữa lành tối nay. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau, tối nay. Cách đây một lát, họ...

6 Khi tôi đi vào, Billy, con trai tôi, đã nói với tôi, nói, “Có một—một quý ông ở đây, đó là một người thật đáng thương đã lái xe một quãng đường dài.” Và nói, “Con—con đã đưa ông ấy vào trong phòng, Bố à.”

7 Tôi—tôi tới trễ tối hôm qua, và—và đã không nghiên cứu được nhiều về đề tài trường Chúa nhật mà tôi sắp nói, sáng hôm nay. Vì vậy tôi chọn ra một vài ghi chú nhỏ mà tôi đã lấy từ những gì tôi đã nghe anh em nào đó nói, và lấy ra từ đó một đề tài, để hầu như có bài học trường Chúa nhật sáng nay; và trong lúc chúng ta chuẩn bị, và sẵn sàng cho buổi nhóm tối.

8 Và Billy nói, “Có một ông ở trong đó bị đau.” Nói, “Con—con—con mong bố đi qua và gặp ông ta.” Vậy, tôi đi vào phòng ngay lúc ấy. Và một người anh em trạc tuổi tôi, và vợ anh ấy, đang ngồi trong đó. Và Chúa Thánh Linh giáng xuống giữa chúng tôi trong căn phòng ngay lúc bấy giờ.

9 Cứ suy nghĩ, cứ đề cập đến buổi nhóm chữa lành, và Ngài đã ở đó. Hiếu không? Và Ngài đã bảo người anh em này tất cả về những gì anh đã làm, và những gì anh đang làm, và điều gì gây nên bệnh của anh, và anh từ đâu đến, và tất cả về anh. Và có một bóng tối lớn lơ lửng trong phòng. Rồi nó bắt đầu trở nên sáng hơn, sáng hơn, sáng hơn, và sáng hơn, rồi Chúa Thánh Linh nắm giữ.

¹⁰ Bây giờ, tôi nghĩ quý ông ấy ở trong...nơi nào đó phía sau đây lúc này. Ông và vợ ông có lẽ không thể đi vào tòa nhà, nhưng họ nói họ sẽ ở lại, dù thế nào đi nữa, vì buổi nhóm. Họ đến từ vùng lân cận, gần Yakima, Washington, và lái xe vào. Và ông ấy là nhà truyền giảng Phúc Âm.

Nhưng cứ nhìn thấy ân điển của—của Đức Chúa Trời tại đó! Nơi mà, ông ấy đã ở trong viện an dưỡng và đã có những sự điều trị cùng mọi thứ. Chúa Thánh Linh khải thị tất cả điều này. Khi mà, có lẽ, các bác sĩ cố gắng hết sức làm mọi việc mà họ có thể, cho ông, nhưng chỉ cần một cú chạm nhỏ bé nào đó từ Đức Chúa Trời, để xoay đổi chiều hướng. Những sự điều trị sốc là tốt, nhưng nó hầu như chính là giống như chúng ta có thể gọi “một phát súng trong đêm tối,” anh em biết đấy. Anh em, nó có thể làm cho anh em tồi tệ hơn, đấy, vì anh em có thể quên mọi thứ anh em từng biết, khi họ đưa thuốc men đó vào trong anh em. Nhưng Chúa là Đức Chúa Trời, ân điển và sự thương xót của Ngài tuyệt vời biết bao! Và ngay trước khi tôi từng dâng lên một lời cầu nguyện cho anh ấy, thì nó đã khỏi rồi. Hiểu không? Nó chỉ nhận điều nào đó của Đức Chúa Trời, sự đụng chạm nào đó, để làm điều ấy.

Tôi không nên nói điều này. Vâng. Tôi nhìn lướt qua, thấy người đàn ông ấy lúc này.Ồ, tôi không biết hôm nay anh em có làm điều đó, hay không.

¹¹ Dưới miền quê nơi tôi đã ở lại, tuần này. Tôi—tôi—tôi yêu mến những người bạn của tôi dưới đó. Đó là một kỳ nghỉ ngắn trước những buổi nhóm lớn này, anh em biết đấy. Và tôi về đến nhà, đi xuống dưới đó và đi săn những con sóc với các anh em này. Và gia đình này, đúng hơn là, những gia đình, mà tôi đã ở lại với ở dưới đó, chắc chắn là những người đáng yêu. Và người đó, là một anh em chân thật, thừa các bạn; họ là vậy.

Và một người trong họ là người rất yêu thích những—những con chó săn. Và anh ấy có một cái chuồng đầy chúng ở đó. Và—và tôi đã nhìn thấy con chó săn nhỏ đẹp nhất dưới đó, một chú chó nhỏ, là thứ mà tôi gọi rằng, “nửa con chó cao và hai con chó dài,” anh em biết đấy, nó—nó chạy quanh ngôi nhà ở đó. Và tôi nghĩ, “Chà, Joe chẳng thích có cái gì đó giống như thế sao!”

¹² Và, dĩ nhiên, ở ngoài Arizona, không thể dùng nó được. Nó tông vào bụi xương rồng, và thế là hết đời. Vì thế lúc đó tôi cũng đã nói, “Anh không thể nuôi nó. Người ta không dùng chó ở trong đó, trong miền đó của xứ sở. Vì, họ, ồ, người ta hoàn toàn không thể dùng chúng. Chúng sẽ...cũng, thời tiết, điều—điều kiện của xứ sở với cây xương rồng, và chúng sẽ bị giết chết.” Và rồi, thật vậy, một con chó săn ở ngoài đó, một—một con chó sói, hay điều gì đó, có lẽ, sẽ giết chết nó, dù thế nào đi nữa, nếu nó chạy ra ngoài.

¹³ Vậy nên người này nói với tôi, “Anh có thể cứ lấy nó đi.” Nhưng tôi—tôi không thể nhận nó. Tôi—tôi rất biết ơn về điều đó. Tôi tìm hiểu, đó là một trong những con chó anh yêu thích nhất.

¹⁴ Và người này có một cô vợ trẻ đáng yêu và những đứa con nhỏ. Rồi ngày nọ, nàng bắt đầu quay lui chiếc xe của anh, và nàng lái chiếc xe Oldsmobile này. Và con chó con duy nhất mình dài đó chạy theo, giống như một con búp bê. Và nàng chạy xe cán ngay trên nó. Chiếc Oldsmobile chạy ngay qua trên con chó nhỏ đó, trên lưng nó ở đây, và đè bẹp nó, nơi những viên đá trên lề đường đè ngang qua cái bụng nhỏ bé ở dưới đây, anh em biết đấy. Và—và người vợ trẻ, thay vì đem con chó chạy đến bác sĩ thú y...Dĩ nhiên, bác sĩ thú y sẽ chỉ cho nó ngủ ngay lúc đó, và giết chết nó. Hiểu không?

Có một người thanh niên khác đi cùng tôi. Và ngay khi lên đó, anh ta bảo, “Nếu đó là con chó của tôi, tôi sẽ bắn nó.” Nói, “Chỉ thế thôi. Để nó khổ như thế sao?”

¹⁵ Tôi nói, “Ồ, chúng ta đừng bắn nó.” Tôi nói, “Chúng ta hãy đợi một chút.”

Để cho mọi người đi khỏi hết, và đi cầu nguyện cho nó. Con chó nhỏ đi theo tôi lên hàng hiên. Và nó, [Hội chúng vui mừng—Bt.] vâng, nó...Hiểu không? “Hễ điều gì các người muốn, khi các người cầu nguyện, hãy tin rằng các người nhận lãnh nó; các người sẽ có được điều đó, được ban cho các người.” “Bất cứ điều gì.” Đó là Chúa Đức Chúa Trời chúng ta. Không phải sao? [Hội chúng nói, “A-men.”] Ngài—Ngài kỳ diệu và tuyệt vời. Và chắc

chấn chúng ta yêu mến Ngài, sáng nay; và trông đợi Ngài, và biết thế.

¹⁶ Đã thấy, ngày nọ, một—một cặp vợ chồng già, người mẹ và người cha của thuộc viên rất tốt của hội—hội chúng của những tín hữu này. Và người mẹ thì, ồ, tôi đoán bà gần một trăm tuổi, và người cha cũng vậy. Và trong khoảng mười hai năm ông này đã không hề cử động được; nằm ngửa, cứ nằm ngay đó. Hay là, không thể nằm nghiêng, hay không làm được gì. Nằm ở đó trong mười hai năm. Thật là tuổi già buồn bã! Và người mẹ bây giờ trạc tuổi của ông, tôi nghĩ, cũng gần tới một trăm tuổi, và cụ già tội nghiệp gần như đã lẫn thẩn. Bà nghĩ ai đó đang lấy tất cả những gì bà có.

Và tôi nhìn xem...ngang qua bàn, tất cả chúng tôi, trẻ và già, đang ngồi tại đó. Và tôi nói, “Chúng ta đang đi đâu? Chúng ta đang làm gì?” Và quý bà mà tôi đang ở lại với lúc đó, đó là bố mẹ của chị ấy. Và tôi nói, “Chị cũng đi tới con đường đó. Chính xác, mỗi người trong chúng ta.” Hiểu không?

¹⁷ Hãy nghĩ về điều đó, chỉ một lát, trước khi chúng ta bắt đầu bài học của chúng ta. Đó là nơi anh em hướng đến. Anh em đang đấu tranh vì điều gì? Để anh em có thể sống. Anh em đang sống cho điều gì? Để anh em có thể chết. Há chẳng phải là điều ngu dại nhất nếu chúng ta không tiếp nhận được sự sẵn sàng của Đức Chúa Trời cho Sự sống Đời đời sao? Chúng ta có thể nghĩ về điều gì? Điều gì—điều gì có thể ở trên tâm trí chúng ta, mà sẽ thu hút sự chú ý của chúng ta khỏi...với bất kỳ cái gì? Chuyện gì xảy ra nếu anh em sở hữu một trăm triệu đô-la, và anh em làm chủ bang—bang Indiana, hay bang nào khác, hay thậm chí đất nước, hay, ngay cả đối với, toàn thế giới?

Anh em sống khá lâu, anh em cũng phải đến với điều đó. Hiểu không? Và thường xuyên, từng ngày, mỗi lần trái tim của anh em đập, anh em đang đi thẳng tới điều đó. Hiểu không? Anh em, không có chiến thắng nào dành cho anh em. Anh em ở bên phía bại trận, và, anh em, anh em phải bị thua. Nhưng hãy nhớ lời hứa, rằng, “Người nào mất sự sống mình vì có Ta sẽ tìm được nó.” Vậy thì, kho báu gì sẽ quý hơn là tìm được Sự Sống, mặc dù anh em tìm được cả thế gian là của mình? Nhưng, nếu anh—nếu

anh em tìm được Sự Sống, anh em tìm được điều vĩ đại nhất mà có thể được tìm thấy. Tôi muốn...

¹⁸ Nhìn bên trái tôi và thấy lần nữa, ngay bây giờ, chiến tích khác về ân điển Chúa. Khoảng vài tuần trước, tôi có cuộc điện thoại gọi đến. Và một thuộc viên đáng yêu của hội thánh này, hay thân thể này...tôi không muốn gọi đây như là một hội thánh. Tôi—tôi muốn gọi điều này, rằng...

Giống như tôi đã trò chuyện với một số người, họ nói, “Ồ, ông thuộc về giáo hội nào?”

Tôi nói, “Tôi không thuộc...”

“Ông thuộc về giáo phái nào?”

Tôi nói, “Không.”

Hỏi, “Ồ, ông thuộc về cái gì?”

Tôi đáp, “Một Vương quốc.”

¹⁹ Một Vương quốc! “Và bởi một Thánh Linh chúng ta được báp-têm vào trong Vương quốc đó.” Bởi một Thánh Linh, tất cả, vào trong Vương quốc này! Chúa Jêsus phán, “Hãy cầu nguyện, ‘Vương quốc Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, cũng như ở Trời.’” Bấy giờ, một ngày kia Ngài đứng trước Núi Hóa Hình, Ngài phán, “Quả thật Ta nói cùng các ngươi, rằng một vài người đứng tại đây, sẽ không nếm sự chết, cho đến khi họ nhìn thấy Vương quốc đến trong quyền phép.” Điều đó đã được tỏ cho thấy trước, khi chúng ta đã được đi qua điều đó, Núi Hóa Hình đó. Và Kinh Thánh nói, “Vương quốc của Đức Chúa Trời thì ở trong các ngươi.” Vì vậy, đây là một dân Vương quốc xưng nhận rằng đây không phải là quê nhà của họ. Đây không phải là quê hương của chúng ta. Chúng ta đang trông đợi sự Đến của Vua, thiết lập Vương quốc.

²⁰ Tôi được gọi đến một trường hợp khẩn cấp, của một—một anh em cao niên giống như một người cha với tôi. Và ông ấy...Tôi đã không biết ông lâu lắm, nhưng tôi nhớ cái ngày tôi đã đưa ông đến đây làm phép báp-têm bằng nước. Và người đó chẳng bao lâu nữa sẽ đúng chín mươi một tuổi. Và người vợ đáng yêu của ông đã gọi cho tôi, và bà ấy là một y tá, nói, “Ông ấy bị suy tim hoàn toàn.” Bên cạnh đó, ông ấy đã...Ồ, tôi gọi...không thể nhắc được

tên. Cơn đau tim. [Một chị nói, “Động mạch vành.”—Bt.] Cơn đau tim động mạch vành. Cảm ơn chị. Cơn đau tim động mạch vành, và sự suy tim hoàn toàn. Bác sĩ nói không còn hy vọng, chút nào. Và ông đang hấp hối, và ông đã gọi cho tôi.

21 Và tôi vào trong chiếc xe Ford cũ nhỏ của tôi, và khởi hành lên đường đến Ohio, thật nhanh như tôi có thể. Và không biết, một trong những bánh xe của tôi bị trật, rách toạc lốp ra. Và vì vậy nên tôi...lên đến đó. Ra khỏi một trạm đổ xăng, khoảng mười một giờ. Tôi lo lắng về anh ấy. Tôi—tôi yêu mến anh. Và tôi biết, nếu—nếu tình hình cứ tiếp tục như vậy, Chúa đến chậm, ồ, sớm hay muộn, chúng tôi sẽ không còn thấy nhau.

22 Nhưng, điều đó không gây trở ngại cho Sự Cất lên, bây giờ. Hiểu không? Không. Họ đến trước, lúc đó. Họ được hưởng đặc ân, những người mà đã ra đi. Họ đến trước hết. Hiểu không? Hiểu không? “Chúng ta là những người còn sống mà còn ở lại, đến sự Tái lâm của Chúa, sẽ không cản trở hay ngăn cản những người đã ngủ. Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên; những người chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. Rồi khi mắt của chúng ta nhìn ngắm những người yêu thương của chúng ta, lúc ấy chúng ta sẽ được thay đổi, trong khoảnh khắc, trong một nháy mắt, và cùng với họ sẽ được cất lên với nhau.” Hiểu không? Những người đi trước là những người có đặc ân hơn những người mà còn đang sống.

23 Khi tôi bước ra khỏi trạm đổ xăng, đúng vào lúc mười một giờ, Chúa Thánh Linh phán với tôi, “Đừng lo về người đó. Người sẽ bắt tay với người ấy, trên đường phố lần nữa, và người ấy sẽ đến trong nhà thờ,” một người chín mươi mốt tuổi, sắp chết.

Khi tôi gặp vợ của ông ấy và những người thân yêu của ông trong bệnh viện tại Lima, họ bảo cho tôi về tình trạng của ông. Đi vào, nhìn ông ở trong đó. Người đó nói, “Nhưng ông ấy có điều gì đó lạ.” Nói, “Ông—ông ấy bắt đầu thay đổi khỏe hơn, vào lúc mười một giờ.” Ô, và tôi đã...Chúa đã tỏ cho họ thật nhiều điều, họ biết rằng tôi thật sự đã không nói điều đó. Bởi vì, họ đã nói điều đó với tôi trước, “Ông ấy đã bắt đầu thay đổi.” Họ biết rằng tôi sẽ nói với họ sự thật.

²⁴ Vì vậy, Chúa nhật vừa rồi, khi tôi đi vào Quán Blue Boar tại Louisville, chỗ tôi nghĩ khoảng tám mươi phần trăm hội chúng này tập hợp lại vào chiều Chúa nhật, để ăn, tôi đã thấy ai đi xuống đường phố? Tôi nói với anh em, tìm tôi run lên khi tôi nhìn thấy Anh Dauch của chúng ta đi xuống đường phố, chính xác những gì Ngài đã bảo tôi. Tôi đã bắt tay anh, trên—trên đường phố.

²⁵ Rồi tôi—tôi quay trở lại đây vào tối Chúa nhật vừa rồi và giảng về đề tài sự liên hiệp, về *Dấu Hiệu Của Thời Đại Liên Hiệp*. Vì vậy...Và rồi điều đó đã ứng nghiệm, đúng điều mà Ngài đã phán. Và tại đây anh ngồi trong nhà thờ ngày hôm nay, ngay ở đây bên cạnh chúng ta, như một chiến tích ân điển của Đức Chúa Trời. Khi bắt tay anh dưới cái lồng, lồng dưỡng khí mà anh đang nằm, tôi nói, “Anh Dauch à, anh sẽ khỏe thôi. Tôi sẽ gặp lại anh trong nhà thờ. Mà, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Hiểu không? Anh hiện ngồi trong nhà thờ ở đây, ngay tại đây bây giờ, Anh Dauch.

²⁶ Nếu tôi không lầm, nhà truyền đạo mà tôi đang nói về, cách đây một lát, Chúa Thánh Linh đã đi vào và khai thị tất cả những điều này; đã bảo cho ông sự việc đã xảy ra như thế nào, và bảo ông những gì ông đã làm; nó đã xảy ra thế nào, nó ứng nghiệm như thế nào, tất cả sự việc đã xảy ra kể từ lúc đó, thậm chí đến tính cách gia đình của ông, và tất cả về điều đó. Và bảo ông, rằng, “Nó đã chấm dứt.” Và nhà truyền đạo đang ngồi ngay tại đây, ở bên tay phải. Mời ông đưa tay lên, thưa ông? Ở đó, ông và vợ ông, chính xác, ngay bây giờ.

Anh Dauch ngồi ở đây, ngay tại đây giờ này. Ồ, chào ôi!

²⁷ Ngài chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Những điều đã có, hiện có, và sẽ xảy đến.” Một, hai, ba người làm chứng. “Những sự việc đã có, những điều anh em đã làm; những điều đang diễn ra bây giờ; và những điều sẽ ứng nghiệm.” Và mọi lúc, một cách chính xác, chính xác dựa trên Lời. Điều đó chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm thế. Ồ! Chúng ta há chẳng hạnh phúc nhất vì những điều này sao? [“A-men.”]

²⁸ Bây giờ, lý do tôi đã làm mất thêm chỉ một ít thời gian, Billy đã phải đi đón vợ và các con của nó. Và nó nói, “Bố ơi, đừng bắt đầu giảng cho đến khi con trở lại.” Vì vậy, tôi—tôi nghĩ bây giờ

nó trở lại rồi. Và tôi hẳn làm mất nhiều thời giờ, dù sao đi nữa. Và tôi đang cố gắng tránh khỏi bốn tiếng đồng hồ căng thẳng này mà tôi đặt tất cả anh em ở dưới đây, và làm cho nó còn ba mươi lăm, bốn mươi phút, anh em thấy đó, và cố gắng giữ điều đó.

29 Vậy thì, lần nọ tôi bị phê bình tại Chicago. Tôi giảng tới ba mươi phút, hay gần như thế, ba mươi lăm phút. Và tối Chúa nhật vừa rồi chỉ bốn mươi lăm phút. Billy bảo, “Bố thật đang tiến bộ đó, bố à. Con hầu như hãnh diện về bố, vì điều đó.”

30 Ô, có lẽ, sáng nay, làm cho nó thành một loại trường Chúa nhật nhỏ, tôi sẽ không giữ anh chị em quá lâu. Sau đó anh chị em có thể ra ngoài và ăn trưa, và cầu nguyện, rồi quay trở lại tối nay cho buổi nhóm chữa lành. Chúng ta sẽ hình thành hàng người cầu nguyện tối nay và cầu nguyện cho người đau.

31 Bây giờ, nếu anh em biết những người nào ở gần, bất kỳ ở đâu, bị đau ốm và muốn được cầu nguyện cho, anh em hãy mang đến đây tối nay. Hiểu không? Nếu như anh em phải mang họ đến, bất cứ cách nào, đem họ đến đây. Hiểu không? Đó là việc chính, là, đem họ đến đây tối nay. Chúng ta hết thấy gặp nhau. Cách đó...Thật khó để làm những cuộc viếng thăm, đi chỗ này đến chỗ khác; rồi anh em bỏ lại người nào đó, và có một cảm giác khó khăn. Nhưng nếu tôi có thể đem hết thấy họ đến trong một chỗ, thì tôi có thể cầu nguyện cho họ. Bây giờ, nếu anh em sẽ... Nếu nhiều người muốn được cầu nguyện cho, họ...Anh em nói, “Họ chịu không?” Ô, chắc chắn. Họ sẽ được cầu nguyện cho. Hãy mang họ đến. Ý Chúa, chúng ta sẽ có mặt tại đây, cầu nguyện cho mọi người. Bởi vì, tôi cảm thấy rằng giai đoạn thần lực thứ ba đó đang bắt đầu hành động, anh em thấy đấy, với—ở trong tôi. Và tôi—tôi—tôi muốn cầu nguyện cho mọi người.

32 Bây giờ chúng ta hãy giở ra, sáng nay tới một lời Kinh Thánh rất quen thuộc mà tôi hầu như đã vội chọn ra tối hôm qua, trong lúc thật buồn ngủ, và đã viết ra vài câu Kinh Thánh nữa đi với nó. Và lấy thêm phần phụ lục. Tôi nghe anh em nào đó, đã từng, dùng phần đoạn này. Và tôi nghĩ...Tôi đã ghi nó xuống. Tôi nghĩ, “Ồ, mình nghĩ mình sẽ ghi điều đó xuống, vì có lẽ sẽ có ích vào một lúc nào đó.”

Nhiều lần chúng ta làm điều đó. Tôi để ý, nhiều người trong các anh em tại đây, có một mảnh giấy. Và một nhà truyền đạo có thể nói điều gì đó, và rồi anh em sẽ—anh em sẽ đụng vào điểm ấy, điều gì đó sẽ đập vào anh em. Và rồi nếu Chúa Thánh Linh đang làm điều đó, thì anh em sẽ bắt đầu gây dựng từ chính điểm ấy ngay ở đó, một sứ điệp cho Chúa. Và điều đó thì tốt. Tôi để ý trong những buổi nhóm, bất kỳ nơi nào anh em đi, đúng là những thầy giảng và dân sự ghi xuống. Điều đó tốt lắm. Chúng ta—chúng ta ở đây, đó là điều mà chúng ta có mặt tại đây, là để cố gắng giúp đỡ nhau tiến lên những con đường này.

³³ Và bây giờ chúng ta hãy lật tới Khải huyền, chương thứ 3, ở các thời đại hội thánh, lập lại một thời đại hội thánh. Nhưng bây giờ chúng ta thì...chúng ta...ở đó. Vâng. Tôi có thể lấy một phân đoạn này, và với Chúa Thánh Linh, rao giảng về Nó một trăm năm mà không bao giờ nói hết những gì ở trong Nó. Bởi vì, trong một phân đoạn này, giống như tất cả những phân đoạn khác của Kinh Thánh, Nó ràng buộc tất cả lại với nhau.

Và tôi muốn lấy đề tài của tôi, sáng nay, về điều này: *Làm Thế Nào Tôi Có Thể Đắc Thắng?* Vậy thì, tôi chọn đề tài này bởi vì tôi nghĩ rằng đây là thì giờ mà chúng ta nên không bao giờ để cho Thánh Linh của sự phục hưng chết. Chúng ta phải giữ ở trong sự phục hưng, phục hưng liên tục, mỗi ngày. Phao-lô nói ông đã phải “chết hằng ngày, để Đấng Christ có thể sống.” Và chúng ta phải không bao giờ để sự phục hưng đó chết, ở trong chúng ta.

Bây giờ, Khải huyền, chương 3, và bắt đầu với câu thứ 21, chúng ta đọc điều này.

Với kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trong ngai Ta, như chính Ta...thắng, và ngồi với Cha Ta trong ngai Ngài.

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.

³⁴ Anh em có chú ý những—những sự sắp đặt của câu đó không? Thấy không? “Ngồi với Ta *trong* ngai Ta,” không phải “*trên* ngai Ta.” “*Trong* ngai Ta,” đó là trong lãnh thổ của Ngài. Hiểu không? Và ở đó, như—như Đấng Christ là Đấng Cai Trị, ngồi trên ngai Đấng Cai Trị vào lúc này, của miền cai trị hoàn toàn của

Đức Chúa Trời, Hội Thánh cũng sẽ ở với Ngài, Nàng Dâu sẽ ở với Ngài, trong ngai của Ngài, trong toàn bộ lãnh thổ. Hiểu không? Không phải “*trên* ngai Ta,” nhưng mà “*trong* ngai Ta,” đây, nơi lãnh thổ của Ngài vươn tới. Một ngai ở trên một lãnh thổ, và—và lãnh thổ đến hết biên giới của nó. Và đây là từ Vinh cửu đến Vinh cửu. Cứ suy nghĩ về điều đó!

³⁵ Bây giờ, khi chúng ta nghiên cứu điều này, mục đích của tôi về điều này là không phải chỉ đến đây để—để thông công với anh chị em. Mà, tôi thích làm điều đó. Song nếu—nếu tôi có một cơ hội để làm điều đó, tôi sẽ đến nhà của anh em, rồi bắt tay anh em và trò chuyện với anh em, và ngồi xuống, ăn tối với anh em; và ngồi xuống, dưới bóng cây, và trò chuyện thông công một lát.

Nhưng khi chúng ta đến đây, chúng ta có mặt tại đây vì một mục đích đặc biệt. Đây là nhà chữa trị. Đây là ngai. Đây là ngai của Đức Chúa Trời, và sự phán xét đi ra từ nhà Chúa. Và đây là nơi chúng ta đến với nhau, nhóm lại trong tình yêu thương, với nhau, như những Cơ-đốc nhân duy nhất có thể yêu thương. Nhưng, ở trong đây, chúng ta—chúng ta ở dưới sự—sự—sự—sự lãnh đạo của Chúa Thánh Linh. Chúa Thánh Linh đang ở giữa chúng ta. Và chúng ta có mặt tại đây để...để soát xét giữa chúng ta, để xem những chỗ thiếu sót của chúng ta ở đâu, những khuyết điểm của chúng ta, và làm thế nào chúng ta có thể nắm bắt từ chỗ chúng ta nên có, trên chỗ mà chúng ta nên có bây giờ; chỗ chúng ta hiện có, và chỗ mà chúng ta nên có. Và đó là những gì chúng ta học hỏi. Các mục sư truyền đạo nghiên cứu những nơi ấy, cho dân sự của họ. Khi họ thấy dân sự, người thiếu sót, thì họ sẽ bắt đầu trên điều đó.

³⁶ Vậy thì, chẳng bao lâu, tôi nghĩ rằng hội thánh có lẽ sẽ tiến lên một bước cao hơn một chút vào lúc này. Tôi không có dự định thực hiện điều đó sáng nay, về việc tỏ cho thấy những điều này. Nhưng tôi—tôi nghĩ, không lâu nữa, ý Chúa, trước khi chúng ta giảng về những Tiếng Kèn đó, tôi muốn mang—mang—mang lại cho Hội Thánh đúng điều gì đó mà—mà tôi tin, anh em nên biết, bây giờ.

³⁷ Và bây giờ chúng ta đang nói về điều này, “sự đắc thắng.” Từ ngữ *đắc thắng*, dĩ nhiên, anh em biết nó có nghĩa là gì. Anh

em phải có điều gì đó để đắc thắng. Và thời đại hội thánh này mà Chúa Thánh Linh đang phán về tại đây, ở Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, như chúng ta vừa đi qua điều đó, cần sự quở trách. Lao-đi-xê phải bị quở trách, bởi vì nó—sự thờ ơ của nó đối với Đấng Christ. Nó đã đặt Đấng Christ bên ngoài, trong—trong thời đại của họ. Và Đấng Christ đã ở bên ngoài, cố gắng trở vào lại bên trong. Đó là tình yêu thương. Sau khi Ngài đã bị đuổi ra khỏi nhà của Chính Ngài, đang cố gắng quay vào lại bên trong, và phán, “Kẻ nào sẽ mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy.” Hiểu không? Giáo hội, bản thân nó, trong toàn bộ, đã đuổi Ngài ra ngoài.

³⁸ Nhưng bây giờ để ý. Sự kêu gọi của Ngài ở đây không chỉ cho hội thánh. “Kẻ nào thắng.” Hiểu không? Không phải giáo hội; mà sẽ là nó, đây, thân thể hội thánh. Nhưng chính là “kẻ nào thắng,” cá nhân mà sẽ thắng, bây giờ.

³⁹ Và Lao-đi-xê đã có điều đó đến với mình. Bây giờ chúng ta thấy, thế thì, biết rằng đây là Thời đại Lao-đi-xê, và biết rằng thời đại này cần một sự quở trách gay gắt từ Đức Chúa Trời. Nó cần sự quở trách gay gắt. Và khi giới chức sắc của chúng ta trở nên quá mềm yếu và thối nát, giống như ông cụ già nào đó với cháu nội mình, dầu là những gì họ làm đều hoàn hảo. Và họ là...

⁴⁰ Đã được nói thật nhiều, rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời tốt lành như vậy, cho đến nỗi họ cố tạo nên Chúa chỉ là một ông già to lớn giềnh giàng. Anh em hiểu không? Nhưng Ngài không phải. Ngài là một Cha, và một Cha của sự công bình, của sự sửa trị. Và tình yêu thương luôn luôn là sửa trị. Hiểu không? Tình yêu thương sửa trị. Cho dù nó có làm tổn thương thể nào đi nữa, nó vẫn sửa trị.

Một người mẹ thực sự sẽ sửa trị con cái của mình. Một người cha thực sự sẽ sửa trị. Hiểu không? Nếu anh em cứ trở nên mềm yếu và nhu nhược, và để cho nó...

⁴¹ Tôi băng qua một khúc gỗ cũ ngày nọ, dưới một—một suối khô, hay cái gọi là một chỗ trũng. Và tôi nhảy lên trên khúc gỗ này. Bên ngoài, nó trông có vẻ tốt, trông giống như một khúc gỗ dễ gai già lớn. Nhưng khi tôi nhảy lên nó, ồ, một nhánh lớn của nó rơi ra. Nó thật sự bị thối rữa và mục nát. Tôi nói, “Đó là cách những Cơ-đốc nhân đang trở nên.” Họ đã chết trong tội lỗi và vi

phạm, quá lâu, đến nỗi trở nên lẫn thẩn. Họ không thể giữ được sức nặng, chút nào. Họ—họ không biết sự đắc thắng có nghĩa là gì. Và tôi bắt đầu nghĩ về đề tài này, lúc ấy. Sự đắc thắng, giữ gìn Sự Sống trong anh em. Khi sự sống đi ra, đó là điều đưa khúc gỗ đến tình trạng ấy. Hiểu không? Và điều đó làm cho nó tồi tệ hơn khi nó nằm ở trong nhánh sông chỗ có nước.

42 Và thế thì, ở đó, anh em đơn cử một Cơ-đốc nhân, được cho là Cơ-đốc nhân, để cho Sự Sống của Đức Chúa Trời hành động từ người đó, và kinh nghiệm, sự vui mừng hầu việc Đấng Christ; và, sống trong một hội thánh mà tình trạng đó đang xảy ra như vậy, người ấy mục rữa thật nhanh gấp đôi, đúng, sống ngay dưới ảnh hưởng đó.

43 Vì vậy, nếu chúng ta đang cố gắng đi theo Sứ điệp thời đại, hay ít nhất phần này của Sứ điệp, chúng ta nên sống liên tục trong Sự Sống của Đấng Christ. Hiểu không? Bởi vì, nếu không, anh em loay hoay, và biết Điều đó, những điều này mà anh em được cho làm, và không làm. Kinh Thánh nói, “Ai biết làm điều lành, mà không làm, thì người ấy phạm tội.” Thế thì anh em trở nên lẫn thẩn, mục rữa, khi anh em bị phân rẽ khỏi Sự Sống của Đức Chúa Trời. Vì vậy, phải gắng hết sức mà có ở trong anh em, để ở lại trong Sự Sống của Đấng Christ, hầu cho anh em sanh bông trái.

44 Chúng ta thấy thời đại này mà chúng ta đang sống trong. Đó là một trong những thời đại quan trọng nhất của mọi thời đại. Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này là quan trọng nhất trong tất cả các thời đại hội thánh, bởi vì đó là sự kết thúc của thời gian và sự hòa quyện của cõi Đời đời. Và, thế thì, nó là thời đại tội lỗi lớn nhất. Thật nhiều tội lỗi trong thời đại này hơn đã từng có. Và các quyền phép của Sa-tan thì—thì khó khăn nhiều lần để chống lại hơn trong bất kỳ thời đại nào đã có. Hiểu không? Tại đây!

45 Trở lại ở đó trong những thời đại đầu tiên, một Cơ-đốc nhân có thể, vì sự xưng nhận của người ấy thuộc về một hội thánh... thuộc về Đấng Christ, có thể bị chém đầu vì điều đó. Người ấy có thể bị giết chết, và kết thúc sự khốn khổ của mình, và đi gặp Chúa, một cách nhanh chóng.

Nhưng bây giờ kẻ thù đã đi vào, nhân danh giáo hội, và nó thật lừa dối. Đây là thời đại lớn của sự lừa dối. Khi mà, Đấng Chirst đã nói vậy, “Hai linh sẽ thật gần gũi trong những ngày sau rốt đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những Người được chọn nếu có thể được.” Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Hãy nhớ, Đấng Chirst đã nói về một dân được tuyển chọn cho ngày sau rốt. Hiểu không? “Nó sẽ lừa dối chính những Người được chọn nếu có thể được.” Rất gần gũi! Người ta sống như vậy, nhiều người có thể sống một đời sống thánh khiết, trong sạch; không phải là những kẻ phạm tội tà dâm, đầy tội lỗi, và những kẻ say sưa, và kẻ nói dối, kẻ cờ bạc. Họ có thể sống trên những điều đó, mà vẫn không có Nó.

⁴⁶ Đây là thời—thời đại của Sự Sống, Sự Sống cá nhân của Đấng Chirst, nơi mà, những—những tố chất trong Thân thể Ngài, những gì đã có ở trong Ngài.

Trước tiên, dưới sự xưng công bình, phép báp-têm bằng nước. Thứ hai, dưới sự Sanh ra mới, của Wesley, sự nên thánh, mà thanh tẩy. Và thứ ba, dưới phép báp-têm bằng Chúa Thánh Linh, đặt chiếc bình được thánh hóa đó vào sự hầu việc. Hiểu không? Từ ngữ *thánh hóa* có nghĩa, nó là một từ ngữ Hy-lạp kép có nghĩa là “đã làm sạch và biệt riêng cho sự hầu việc,” biệt riêng cho sự hầu việc. Bây giờ Chúa Thánh Linh đưa nó vào trong sự hầu việc. Hiểu không?

⁴⁷ Và chúng ta sẽ để ý, “Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào những nơi khô ráo.” Điều đó chính xác những gì giáo hội đã làm, Báp-tít, Giám Lý, những người mà tin vào sự nên thánh. “Thế thì,” Chúa Jêsus phán, “tà linh mà đã đi ra, quay trở lại trong thân thể giáo hội này và tìm thấy căn nhà dọn ngăn nắp, quét sạch sẽ, sống những đời sống trong sạch, thánh khiết.” Được rồi. “Nhưng rồi nếu nhà đó không được đầy dẫy, cư ngụ, thì nó bèn đi vào với bảy quỷ dữ khác xấu hơn nó nữa, và số phận cuối cùng người ấy sau lại xấu gấp bảy lần hơn lúc ban đầu.” Tốt hơn họ thà cứ ở lại là những người Lutheran, hơn là bị lừa dối để nhận Ánh sáng đó mà không đi theo Nó. Những người Ngũ Tuần cũng sẽ vậy, đấy, anh em biết tôi có ý nói gì, căn nhà được sửa soạn tử tế.

48 Như tôi đã trò chuyện với người nào đó, ngày nọ, nói, “Họ rất là thận trọng, thậm chí nhiều nhóm thánh khiết, không gọi Chúa Thánh Linh, là ‘Holy Ghost,’ vì họ liên tưởng chính họ với những người Ngũ Tuần khi họ làm thế. Họ nói, ‘Holy Spirit,’ đấy, tránh không nói, ‘Holy Ghost.’” Bởi vì, người Ngũ Tuần, những người bình thường, chỉ gọi Nó như những gì Kinh Thánh nói, “Holy Ghost.” Mà, Holy Spirit và Holy Ghost thì giống nhau. Nhưng họ rất thận trọng về điều đó. Họ không muốn bị liên tưởng với những người nói tiếng lạ; và đó là Thánh Linh, chính Nó. Hiểu không?

Chuyện gì đã xảy ra sau đó? Khi kẻ thù, đã đi ra dưới sự nên thánh, mà đã được rửa sạch, quay trở lại và tìm thấy căn nhà không được đầy đầy Thánh Linh, bây giờ nhà nước của giáo hội được kết hiệp với—với liên minh các giáo hội, với Hội đồng Giáo hội Thế giới. Và nó là một nhà nước hiện giờ nối kết nó với giáo hội Công giáo La-mã và hết thảy các giáo hội còn lại, và bây giờ nó tẻ gấp bảy lần hơn khi nó đi ra khỏi phái theo Lu-ther. Đó là chỗ con người nhận lấy nó.

49 Và rồi nhìn xem Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê sau khi đã nhận lãnh Thánh Linh, và với sự hiểu biết và Thánh Linh của Chúa ở trong Nó, và rồi các công việc của Đức Chúa Trời bị nó chối bỏ, và gọi Nó là “công việc kẻ ác.” Thế thì còn về điều đó thì sao? Đó là chỗ Đấng Christ bị đuổi ra khỏi hội thánh của Chính Ngài. Hiểu không? Ngài...Nó đã không hề tỏ cho thấy Ngài ở trong hội thánh cho đến khi nó đến với Lao-đi-xê; và khi Ngài đi đến Lao-đi-xê, Ngài đã bị đuổi ra khỏi hội thánh của Ngài, đang cố gắng vào trở lại.

50 Bây giờ, đấy, sự xưng công bình không bao giờ đưa Ngài vào. Sự nên thánh chỉ tẩy sạch nơi chốn cho Ngài. Nhưng khi phép báp-têm bằng Chúa Thánh Linh đến, nó đưa Ngài vào trong dân sự. Còn bây giờ họ đã đuổi Ngài ra ngoài, khi Ngài bắt đầu bày tỏ chính Ngài, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Họ đuổi Ngài ra vì họ đã lập giáo phái, và—và Thánh Linh của Chúa không đồng ý với giáo phái của họ. Anh em hiểu bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó, họ đuổi Ngài ra ngoài. “Chúng tôi không muốn liên quan gì với thần giao

cách cảm này. Nó là—nó thuộc về ma quỷ. Nó là sự bói toán. Hay là...” Hiếu không?

Họ không hiểu. “Có mắt, mà không thể thấy; có tai, mà không thể nghe.” Hiếu không? Chúa chỉ mở mắt khi Ngài muốn. “Ngài làm cứng lòng những kẻ Ngài muốn làm cứng lòng, Ngài muốn, và—và—và ban Sự Sống cho những ai mà Ngài muốn.” Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

⁵¹ Bây giờ, chúng ta thấy khoảng thời gian này mà chúng ta sống trong, giai đoạn này, và chúng ta thấy những gì nó đã xảy ra. Và Chúa Thánh Linh đang quở trách thời đại mà đuổi Ngài ra ngoài. Nhưng, trong tất cả điều đó, anh em để ý không, “Với kẻ nào thắng”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thậm chí trong thời đại hội thánh gian ác, thế tục đó, “Kẻ nào thắng.”

⁵² Chúng ta thấy ở đây rằng Đức Chúa Trời luôn luôn có những người đắc thắng. Ngài có những người đắc thắng trong mỗi thời đại. Luôn luôn có, mỗi thì giờ, trong mỗi thời đại mà đã từng có trên đất, Đức Chúa Trời luôn có người nào đó Ngài có thể đặt tay ở trên, như một chứng nhân trên đất. Ngài chưa hề không có người làm chứng, dầu đôi khi chỉ một người. Nhưng luôn có người nào đó đắc thắng, bây giờ, giống như các thánh đồ xưa.

⁵³ Và một—một người rất tốt đẹp, một học giả, đã nói, sau *Bảy Ấn*, ông ấy nói, “Anh Branham, anh là một—một nhà hình bóng, đúng hơn là, nhà nghiên cứu hình bóng học,” nói, “làm thế nào anh định đưa Hội Thánh vào trong sự Cất lên mà không có trải qua thời kỳ Đại nạn, trong một hình bóng à?” Ông ấy đã nói...

Anh em thấy, nếu nó là một hình bóng, thì phải có một...ở đó phải có...Nếu có một tiền hình bóng, thì phải có một hình bóng cho tiền hình bóng đó đến từ đó. Và mọi sự tôi nói, điều đó là đúng, có một hình bóng. Nó có một hình bóng. Anh em có một cái bóng. Và Kinh Thánh nói, “Những điều cũ là cái bóng của những điều mới sẽ đến.”

Ông nói, “Nhưng bây giờ anh hiểu Cựu Ước như một cái bóng. Vậy thì,” ông ấy nói, “anh định làm gì với Hội Thánh này?”

⁵⁴ Người này đến từ một...Một người vĩ đại, một giáo sư tuyệt vời là một trong những bạn thiết của tôi, một người rất tốt, và

ông là một anh em đáng yêu. Tôi—tôi sẽ không dám nói một lời nào nghịch lại người anh em đó. Tôi không muốn, dù thế nào đi nữa. Như—như một...Như một Cơ-đốc nhân, tôi không muốn nói gì nghịch lại anh. Anh—anh—anh ấy không đồng ý với tôi với một đề tài đó, nhưng anh—anh ấy là người anh em yêu quý của tôi. Chúng tôi ăn chung với nhau. Và, ồ, anh ấy thực sự là một người phong nhã. Tôi lấy tạp chí của anh, đọc những bài báo của anh. Và anh viết một số bài về bài giảng của tôi, đại loại như vậy. Và tôi đã lấy nhiều đề tài ra từ những gì tôi—tôi đã đọc—đọc về những bài báo của anh, nghe anh nói. Anh là con người tuyệt vời, nhưng anh—anh ấy chỉ không thể đồng ý với tôi. Tôi rất biết ơn điều đó, về sự chân thành của anh. Mặc dầu anh không đúng là, một trong những tay ba phải đó, cứ phải đồng ý với mọi điều anh em nói. Anh ấy có những sự tin chắc của chính mình, và anh đứng lên vì chúng. Tôi đánh giá cao điều đó. Và anh là một người tốt. Ồ, tôi—tôi không phải là một giáo sư hay học giả, chút nào, nhưng người này vừa là giáo sư vừa là học giả.

⁵⁵ Nhưng tôi—tôi không thể đồng ý với anh ấy, vì tôi không thấy điều đó. Nhưng, nó không gắn liền với sự cứu rỗi, nó gắn liền với Sự Đến của Chúa. Anh ấy thấy rằng Hội Thánh phải trải qua thời kỳ Đại nạn, cho sự tinh sạch. Tôi nói Huyết của Chúa Jêsus Christ thanh tẩy Hội Thánh. Hiểu không? Nó không cần...

Tôi tin rằng giáo hội trải qua thời kỳ Đại nạn, tổ chức giáo hội, nhưng Nàng Dâu thì không. Anh em sẽ chọn một người nữ mà anh em đã phải làm cho trong sạch trước khi cưới nàng không? Hiểu không? Nàng Dâu của Đấng Christ được chọn, và Nàng là Người được chọn. Và Nàng là Nàng Dâu của Đức Chúa Trời, Nàng Dâu của Chúa Jêsus Christ.

⁵⁶ Và bấy giờ anh ấy nói, “Làm sao anh định xếp loại thế, nếu Nàng Dâu đó xuất hiện, cất lên trước khi Nàng trải qua thời kỳ Đại nạn?” Nói, “Tôi có lời Kinh Thánh để cho anh thấy rằng Hội Thánh hiện ở trong thời kỳ Đại nạn.”

Tôi nói, “Cứ đọc Ấn thứ Sáu, chỉ thế thôi, nó ở ngay trong thời kỳ Đại nạn. Nhưng tìm thấy, ngay trước đó, Nàng Dâu đã đi rồi. Hiểu không? Nàng ở trong sự Vinh hiển vào lúc đó. Nàng không có sự làm tinh sạch.” Hiểu không?

“Kể nào tin Ta thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không đến sự định tội hay sự Phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.” Đấng Chirst đã ban cho lời hứa rằng chúng ta sẽ thậm chí không đứng ở sự Phán xét. Ngài cũng đã thế chỗ cho tôi thật nhưng không, đến nỗi tôi hoàn toàn tự do. Khi tôi được tha tội, tôi được tha. Làm sao Ngài có thể đem tôi ra khỏi tiệm cầm đồ, có một giấy biên nhận rõ ràng, nếu...Làm sao Ngài có thể là Đấng Cứu Chuộc của tôi, và đem tôi ra khỏi tiệm cầm đồ, mà người môi giới vẫn còn nói tôi thuộc về ông ta? Tôi có một biên lai được viết, a-men, đấy, được viết bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ. Hiểu không? Vậy thì, trong đó, đây là chỗ chúng ta đến.

Anh ấy nói, “Vậy thì, làm thế nào anh định lấy, phân rẽ Nàng Dâu được tuyển lựa đó mà anh nói về lúc này, làm thế nào anh đặt Điều đó dưới một hình bóng?”

⁵⁷ Tôi nói, “Rất tốt.” Tôi nói, “Đây này. Đây, trong Ma-thi-ơ, chương 27 và câu 51.” Nếu chúng ta...

Xin để tôi chỉ đọc câu ấy, và rồi chúng ta—chúng ta hiểu rõ điều đó. Rồi chúng ta thấy nó được làm hình bóng hay không, có phải đó là Nàng Dâu được chọn không. Ma-thi-ơ, chương 27 và câu—và câu thứ 51. Được rồi. Chúng ta đọc câu này, tại chỗ Chúa chúng ta bị đóng đinh.

Và, này, cái màn trong đền thờ bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới;...

⁵⁸ Vậy thì, đó là luật pháp. Luật pháp chấm dứt ngay tại đó. Bởi vì, bức màn ngăn cách hội chúng với những vật thánh của Đức Chúa Trời. Chỉ một thầy tế lễ được xúc dầu đi vào đó, và, điều đó, mỗi năm một lần. Anh chị em nhớ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, Đức Chúa Trời, với bàn tay của Chính Ngài, để ý, “từ trên xuống dưới,” không phải từ dưới lên trên. Nó cao khoảng bốn mươi bộ. Để ý, không phải từ dưới lên trên, nhưng “từ trên xuống dưới,” đã cho thấy điều đó được thực hiện bởi Đức Chúa Trời. Bị xé làm hai, rồi mặc dầu, bất cứ ai, bất kỳ người nào muốn, đều có thể đến và dự phần về sự thánh khiết của Ngài. Hiểu không? Được rồi.

...từ trên xuống dưới; và đất thì rung động, đá lớn bể ra;

Và mồ mả mở ra; và nhiều thầy của các thánh qua đời được sống lại,

Và đi ra khỏi mồ mả sau khi sống lại,...đi vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người.

⁵⁹ Đó là nhóm được Chọn đó, Nàng Dâu đó. Không phải tất cả giáo hội Do-thái đến vào lúc đó. Tất cả họ có cùng của tế lễ. Tất cả họ đã ở dưới huyết đổ ra của chiên con. Nhưng đã có một Nhóm được chọn; và Nhóm được chọn đó, ngay khi biến cố đến, đã thực sự tin nơi Điều đó với lòng chân thành. Bây giờ tôi đang đến với chữ *đắc thắng*. Bây giờ nắm giữ điều đó. Những người này đã thật sự đắc thắng, chân thành làm của tế lễ dâng lên giống như những người còn lại của họ đã làm, nhưng, trong sự chân thành, đắc thắng những việc của thế gian. Khi của lễ chuộc tội được làm cách chính xác cho họ, họ ở trong vườn thiên đàng cho đến lúc điều đó xảy ra vào lúc ấy. Khi thời gian đó được thực hiện, họ đã đắc thắng và đang yên nghỉ, đang ngủ; xem đây, “nhiều thân thể của những người mà đã ngủ trong bụi đất,” đây, đã ngủ.

⁶⁰ Bây giờ, nếu chúng ta có thời gian, chúng ta có thể đi trở lại với Đa-ni-ên, khi, Đa-ni-ên, người được chọn đó đã đắc thắng. Và Ngài phán, “Hãy gấp Sách lại, hỡi Đa-ni-ên, vì ngươi sẽ nghỉ ngơi trong sản nghiệp mình. Nhưng khi Hoàng Tử sẽ đến, sẽ chịu thay cho dân sự, ngươi sẽ đứng trong sản nghiệp đó.” Nó đây này. Đa-ni-ên, vị tiên tri này của Đức Chúa Trời, đã thấy thời giờ cuối cùng đến. Và Ngài phán, “Hỡi Đa-ni-ên, ngươi sẽ đứng trong sản nghiệp mình vào ngày đó.” Và ông ở đây, xuất hiện; không phải tất cả dân Y-sơ-ra-ên, nhưng hình bóng Nàng Dâu của Y-sơ-ra-ên. Bây giờ, những người còn lại của Y-sơ-ra-ên không đến cho đến kỳ phục sinh chung.

⁶¹ Và bây giờ, lúc sự Tái lâm của Chúa Jêsus, những người mà thực sự yêu mến sự Đến của Ngài, đang sống vì điều đó; khi Ngài hiện ra trên trời, Hội Thánh đã chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và những người ấy sẽ được thay đổi trong khoảnh khắc. Những người còn lại của họ sẽ không biết gì về điều đó. Hãy nhớ, “Hiện ra với những người đó trong thành.” Hiểu không? Sự—sự—sự

Cất lên sẽ giống như thế. Chúng ta sẽ thấy nhau, và chúng ta sẽ thấy họ. Những người còn lại của thế gian sẽ không thấy họ. Nó sẽ được cất lên như sự ra đi bí mật. Hãy chờ đợi thì giờ ấy!

Rồi quay trở lại với trái đất trong Ngàn năm bình an vinh hiển đó, rồi ngàn năm... “Những người còn lại của kẻ chết khác không sống trong một ngàn năm đó.”

⁶² Và rồi xảy tới sự phục sinh chung, nơi mà, tất cả dân Y-sơ-ra-ên. Và cũng, nhìn ở đó, thấy mười hai sứ đồ, mười hai tộc trưởng, tất cả những người đại diện. Và chúng ta chưa bao giờ đi tới chỗ đó. Có lẽ, ý Chúa, chúng ta sẽ đến với điều đó trong Tân Ước, như thế nào mà những bức tường ngọc thạch đó, và mười hai viên ngọc, mười hai cánh cổng, mười hai cái nền, tất cả về điều đó được tượng trưng. Tại đây họ ở trên mười hai ngai, những sứ giả-thiên sứ của những thời đó, vượt qua sự phán xét trên những người đã chối bỏ sự điệp của họ. A-men. Rồi đến giờ trọng đại đó. Đúng thế.

⁶³ Thật một thời đại, một thì giờ tuyệt vời mà chúng ta đang sống! Thật chúng ta nên kiểm tra lại, thưa Hội thánh. Bây giờ chúng ta nói về những điều này đang đến, điều mà sẽ đến. Bây giờ, ngày hôm nay, chúng ta hãy ghé trở lại đây và xem, tự kiểm tra chúng ta và xem thử chúng ta có sống đúng trong Đức tin không.

⁶⁴ Bây giờ chúng ta hãy nói về một vài người đắc thắng trong một vài phút, trong thời Nô-ê, mà được làm hình bóng bởi Chúa Jêsus Christ, về việc giống như ngày hôm nay.

Tôi được cho có mười phút. Bây giờ đã nửa tiếng rồi. Tôi vừa bắt đầu, trang đầu tiên. Tôi sẽ bỏ bằng một vài trang, nếu tôi có thể. Và lấy những gì...

⁶⁵ Trong thời Nô-ê, hình bóng về hôm nay: Chúa Jêsus đã nhắc đến điều đó, và phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Nô-ê thế nào, cũng sẽ xảy ra trong sự Đến của Con Người thể ấy. Việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào, cũng sẽ xảy ra trong sự Đến của Con Người.” Để ý, có tất cả trong thế giới tiền đại hồng thủy đó, có lẽ trong hàng triệu người, chỉ có tám người đắc thắng. Tám người đắc thắng, đó là những người đắc thắng thực sự, chân chính. Đó

là ba con trai của Nô-ê và những người vợ của họ, cùng Nô-ê và vợ ông. Tám người đắc thắng, mà đã đi vào con tàu ở thì giờ thích hợp. Họ đã làm điều đó như thế nào? Họ đã lắng nghe Lời Đức Chúa Trời. Họ không bị bắt ở ngoài cánh cửa. Họ được bắt vào bên trong cánh cửa.

66 Ô, hỡi các bạn hữu yêu dấu của tôi, đừng để cánh cửa đó đóng lại. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong ngày đó thể nào, sự Đến của Con Người cũng xảy ra thể ấy.” (Cảm ơn, anh.) “Sự Đến của Con Người cũng xảy ra thể ấy.” Vậy thì, có người nào đó sẽ bị bắt lấy bên ngoài cửa ấy.

Nhiều người trong họ có thể đã có những ý định tốt, và, “Ngày nào đó, nếu những việc như thế xảy ra, chúng ta sẽ đi vào với Anh Nô-ê, vì anh ấy là một người tốt.” Nhưng, anh em thấy đó, nó lấy chỉ tám người ở bên trong.

67 Bây giờ, hãy suy nghĩ thật kỹ lúc này. Nếu anh em đang quay trở lại, trở nên suy yếu, hãy đi vào. Hãy vội vàng, nhanh lên, vì cánh cửa có thể đóng vào bất kỳ lúc nào.

68 Và luôn luôn có một con tàu trong sự kiểm soát của Đức Chúa Trời. Đã có một con tàu trong thời Nô-ê, cho sự cứu chuộc dân sự của Ngài. Đã có một con tàu trong thời đại luật pháp, hòm bằng chứng. Trong thời đại luật pháp, họ đã theo sau con tàu đó.

Và có một sự phân chia thứ ba bây giờ; giống như thời Nô-ê, thời Lót, và bây giờ thời đại này. Có một con tàu hiện giờ. Và con tàu đó không phải là một giáo phái, cũng không phải là những việc thiện mà anh em làm. Đó là “bởi một Thánh Linh,” Rô-ma 8:1, “hết thấy chúng ta được báp-têm vào trong một Thân thể, trong miền của Vương quốc đó, một phép báp-têm Thuộc linh.” Cho dầu tốt, xấu như thế nào, bất kỳ là gì đi nữa, anh em ở trong Vương quốc đó bởi—bởi phép báp-têm Thánh Linh. Hiểu không? Đó là cách duy nhất anh em đắc thắng. Tất cả những ai ở dưới Huyết đã đổ ra là những người đắc thắng, vì anh em không thể đắc thắng, tự anh em. Chính Ngài đắc thắng cho anh em. Anh em đang yên nghĩ.

69 “Thế thì làm thế nào tôi biết, Anh Branham, rằng tôi được ở trong Đó?” Hãy xem bạn đang sống loại đời sống gì. Cứ nhìn

xung quanh. Xem thử nó có sống từ anh em, một cách tự động không. Hay là, anh em phải kéo căng và giật, đẩy, thế thì anh em đang làm điều đó. Nhưng đừng cố gắng làm điều đó. Anh em đã từng cố gắng không? Vâng. Đừng.

⁷⁰ Cũng giống như đặt cánh tay của em bé vào trong ống tay áo, anh em biết đấy. Nó cứ giơ lên, hạ xuống, lắc qua, và mọi thứ khác. Hiểu không? Nó không thể làm được điều đó. “Mặc áo khoác vào, cưng.” Nó không thể làm được điều đó. Cánh tay nhỏ của nó giơ lên, hạ xuống, xoay quanh. Phải cần đến bàn tay cứng cáp của anh em.

Ồ, tôi thật vui biết bao, tôi có thể hoàn toàn hướng bàn tay mình lên với Cha, thưa, “Lạy Chúa Jêsus, con không thể vào trong Đó được. Ngài giúp con. Xin mặc áo khoác vào cho con.” Tôi không cố gắng nữa. Cứ để Ngài làm điều đó. Hiểu không?

⁷¹ Nếu đứa bé cứ cố nói, “Ồ, con có thể làm điều đó. Con có thể làm điều đó.” Và nó chỉ vô ích. Nó không thể làm điều đó được.

Anh em cũng không thể làm được, tôi cũng không thể làm được, nhưng nếu chúng ta cứ giữ yên lặng và để cho Ngài thực hiện. Chỉ đầu phục Ngài, “Đây này, lạy Chúa, con đây. Cứ—cứ để con chẳng là cái gì cả. Con—con đầu phục. Xin Ngài đặt tay con vào chỗ đúng.” Đó là chiến thắng. Đó là sự đắc thắng.

⁷² Việc mà anh em phải đắc thắng là chính mình anh em, ý tưởng của anh em, sự việc của anh em, và tự anh em đầu phục với Ngài. Ngài đắc thắng cho anh em. Ngài biết cách; chúng ta không biết.

⁷³ Nhưng trong thời đại Nô-ê có tám người đắc thắng, và đó là những người đã đi vào. Họ đã được bắt lấy ở bên trong.

Bây giờ hãy nhìn, thưa các bạn. Tôi tin họ đang ghi âm bài giảng này. Nếu nó phát ở trên ti-vi, hay không phải...tôi xin lỗi, một băng ghi âm. Bất kỳ điều gì anh em làm, ai đang lắng nghe bây giờ, hay ai sẽ lắng nghe sau này, giờ đã rất trễ, và anh em thật sự có ý định tốt đẹp, nhưng hãy được bắt lấy bên trong. Nào, đừng gắng sức. “Chẳng phải người nào ao ước, hay người nào bồn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời thương xót.” Cứ để cho Đức Chúa Trời làm việc. Cứ đầu phục Ngài và bước đi, với

đức tin thỏa mãn, trọn vẹn, rằng, “Những gì Đức Chúa Trời đã hứa thì Ngài có thể thực hiện.” Không phải gia nhập một hệ phái này, hệ phái khác, chạy lối *này*, lối *kia*, hay lối *khác*, cố gắng *điều này*. Cứ đầu phục chính mình với Đức Chúa Trời, và bước đi với Ngài, bình an, yên lặng, không bị gián đoạn. Cứ tiếp tục bước đi với Ngài. Đúng thế.

⁷⁴ Đó là những gì tôi đã bảo người anh em của chúng ta mà vừa bị suy—suy sụp tinh thần. Hiểu không? “Chỉ đầu phục Ngài. Ngài ở đây, Ngài là Đấng biết những gì anh đã làm, và điều gì khiến anh ở trong tình trạng hiện nay và làm cách *này*, và tất cả điều đó. Ngài biết tất cả về anh, và bây giờ Ngài vừa bảo cho anh trở lại đúng điều gì để làm. Bây giờ,” tôi nói, “điều duy nhất anh phải làm là chỉ đi làm điều đó. Đó là, quên hết quá khứ, bước đi, sống cho tương lai, trong sự Vinh quang và sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.”

Tám người đắc thắng.

⁷⁵ Vào thời đại của Đa-ni-ên, có bốn người đắc thắng có thể chịu đựng sự thử thách của lửa và sư tử.

Bây giờ, chúng ta được mong đợi bị thử thách. Đó cũng là một bài học tốt cho người anh em của—của tôi, ở đẳng sau đó. “Kể đến với Đức Chúa Trời trước hết phải bị thử thách.” Bị thử thách (gì?) với Lời. Đó là bài kiểm tra của Đức Chúa Trời. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Kể đến gần Đức Chúa Trời phải bị thử thách.” Điều đó chỉ tỏ cho thấy đứa con thực sự, thì, đây, bị thử thách. Và khi sự thử thách đến trên... Anh chị em không thể đắc thắng trừ phi có một sự thử thách cho anh chị em. Và khi sự thử thách được ban cho, đó là để xem anh chị em có thể đắc thắng được hay không. Và Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào thắng,” sự thử thách. Sự thử thách là điều tuyệt vời nhất đã từng xảy đến cho anh chị em. Tôi tin nó được chép trong Kinh Thánh, Phi-e-rơ nói, rằng, “Những sự thử thách của chúng ta thì xứng đáng cho chúng ta nhiều hơn vàng quý giá.” Đó là thì giờ thử thách. Đó là một bằng cứ tốt đẹp cho chúng ta rằng Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, khi chúng ta được thử thách, vì tất cả con cái Đức Chúa Trời được thử thách và thử thách.

⁷⁶ Và Đa-ni-ên, một người, một vị tiên tri; Sa-đơ-rắc; Mê-sác; và A-bết-nê-gô; Đa-ni-ên là vị tiên tri; và đó là tầm cỡ của Hội thánh trong thời đó, tôi muốn nói, Nàng Dâu. Có nhiều người trong hội thánh, khoảng hai triệu người trong họ đã đi xuống đó. Nhưng đã có...Đó là tầm cỡ của kẻ đắc thắng. Và những kẻ đắc thắng họ đã được đặt để với sự thử thách. Và mọi kẻ đắc thắng phải được đặt để với sự thử thách. Và khi người ta nói, “Các người phải bỏ đi những gì Lời nói, nếu không thì bị ném vào trong lò lửa hực,” họ chối bỏ bất kỳ điều gì ngoài ra Lời.

⁷⁷ Và khi Đa-ni-ên được ban cho thử thách, để ông nên nhớ lại những gì Lời đã nói, rằng họ nên hướng về đền thờ, như Sa-lô-môn đã cầu nguyện, và Ngài sẽ giải cứu họ khỏi mọi sự. Đức Chúa Trời từ Trời sẽ nghe nếu họ đặt...nhìn hướng về đền thờ và cầu nguyện. Và nói, “Nếu người nào cầu nguyện trong những ngày này...Và chúng ta là những người Mê-di Ba-Tư, không thể thay đổi hay sửa lại luật pháp của chúng ta. Kẻ đó sẽ bị ném vào trong hang sư tử.”

⁷⁸ Họ đặt một cái bẫy cho ông. Tôi tin vị tiên tri ấy đã biết điều đó. Nhưng họ đã đặt một cái bẫy cho ông. Ông bước đi cách khiêm nhường. Khi đến lúc cho ông cầu nguyện...Khi mà, ông đã biết, tại chốn quê nhà ở Giê-ru-sa-lem, đã có một cửa tế lễ đang cháy trên bàn thờ. Đa-ni-ên không sợ họ những kẻ do thám. Ông đã kéo những mảnh cửa sổ lên, và ném đi những cửa chớp, và quỳ gối xuống, rồi giơ tay lên với Đức Chúa Trời mà cầu nguyện. Tại sao? Sống hay chết, ông đã có sự chiến thắng. Và, do đó, quá nhiều chiến thắng đến nỗi những con sư tử không thể ăn nó. Ông—ông đắc thắng.

⁷⁹ Rồi...Sa-đơ-rắc, Mê-sác, A-bết-nê-gô đã có quá nhiều chiến thắng cho đến khi sư tử...cho đến nỗi ngọn lửa không thể đốt cháy được họ. Anh em biết, chiến thắng là một điều khó đốt sạch, hay bị nuốt chửng, hoặc bất kỳ điều gì. Hiểu không? Vậy, họ, họ đã có nó.

⁸⁰ Tôi có thể đề cập nhân vật khác. Vào thời đại Lót, Chúa Jêsus đã nhắc đến nó, chỉ có ba người đắc thắng, Lót và hai người con gái của ông. Thậm chí vợ ông; đã không đắc thắng. Bà—bà ấy đã bắt đầu đi ra. Bà là một hình bóng. Ước gì chúng ta có thì giờ. Ba

mười phút của tôi đã hết ngay bây giờ. Hiểu không? Hiểu không? Bà, bà đã làm tốt, bà đã rời bỏ.

⁸¹ Bây giờ tôi phải đưa ra điều này cho anh em, chỉ một lát. Nhiều người trong các anh em cũng đã lìa bỏ. Nhiều người trong anh em đã lìa bỏ những điều này, để giữ quan điểm của mình, sau khi anh em đã tìm kiếm Nó xuyên suốt Kinh Thánh và thấy Nó đúng. Anh em đã thấy sự chứng thực của Đức Chúa Trời Toàn Năng; không phải bởi điều nào đó, điều người nào đó *đã nói* là sự chứng thực. Những gì Kinh Thánh đã nói sẽ có, và ở đây Nó đang làm điều đó. Anh em đã thấy Nó là Lẽ thật. Vậy, anh em đã khởi hành, rời bỏ Sô-đôm, rời bỏ những giáo phái, rời bỏ những điều mà trói buộc anh em vào một tín điều; và đi theo Đấng Chirst, bởi Chúa Thánh Linh chứng thực chính Ngài bằng Lời được chép của Đức Chúa Trời. Nói cách khác, anh em nắm lấy Kinh Thánh thay vì tín điều. Anh em đã đặt ra, để đi theo.

⁸² Ô, anh em biết, vợ của Lót đã làm điều giống vậy. Bà đã đi ra, để đi với Lót, đi theo chồng bà, con cái bà, những người thân yêu của bà, nhưng Điều ấy đã không có trong lòng bà. Bà vẫn còn yêu mến thế gian. Vì vậy có khả năng anh em có thể làm một sự khởi đầu, mà vẫn còn thế gian ở trong anh em. Hiểu không? Bà không hề đắc thắng. Và mặc dù bà có đi xuống sẽ trên con đường, cuối cùng nó đã đánh bại bà hoàn toàn. Bà phải nhìn nó một lần cuối cùng, thật lâu, đầy tiếc nuối. Đó là nơi bà đã bị bắt lấy. Thậm chí đừng nhìn lui. Đừng có những ham muốn nào. Cứ tiếp tục đi. Hãy đặt tâm trí của anh em trên đồi Calvary và cứ di chuyển về hướng Đấng Chirst. Hiểu không?

⁸³ Bà đã khởi đầu, như một kẻ đắc thắng, nhưng bà đã không hề đắc thắng. Ô, bà đã ra khỏi giáo phái. Bà đã đi ra. Bà bước ra khỏi Sô-đôm, với Lót. Nhưng bà muốn quay trở lại và cắt mái tóc mình. Anh chị em biết tôi muốn nói gì. Hiểu không? Bà phải quay trở lại. Bà thật sự đã không thể chịu đựng nổi sự—sự thử thách. Bà phải nhìn lại một lần nữa, để xem những người còn lại họ đang làm gì. “Ồ, anh biết, xét cho cùng, tôi có một số người bạn tốt ở dưới đó. Và, rốt lại, đây có thể chỉ là một—một cử chỉ nhỏ. Tôi không biết là nó có thể đúng hay không. Tôi—tôi chỉ nghe lời ông này vì điều đó, dầu ông ấy là chồng tôi. Nhưng tuy

nhiên...” Mục sư của anh chị em là người chồng của anh chị em, nói về mặt thuộc linh, anh chị em thấy đó. “Bây giờ, điều đó có thể đúng hay không, tôi không thấy. Có lẽ ông ấy, sự khải thị của ông ấy đã không đúng.”

Thế thì, nếu anh chị em không được thỏa mãn hoàn toàn, anh chị em không biết một cách hoàn toàn rằng Đó là Lời Đức Chúa Trời, thế thì—thế thì anh chị em không thể đi. Hiểu không? Anh chị em phải là thực sự bán tháo. Anh chị em phải biết. Không phải chỉ nói, “Ồ, tôi thấy những người khác đang làm điều đó. Tôi thấy một dấu hiệu.”

⁸⁴ Anh chị em biết, Y-sơ-ra-ên đã khởi hành đi ra, tôi có thể nói điều giống như vậy và mang nó vào trong đây. Họ đã khởi hành, hai triệu người mạnh mẽ, và kết thúc với hai người. Đúng. Họ đã nhìn thấy những công việc của Đức Chúa Trời. Họ đã thấy sự bày tỏ của Thánh Linh. Họ đã nhìn thấy những phép lạ to lớn, đầy quyền năng đã được thực hiện tại đó ở Ai-cập, và mọi thứ, và đã khởi hành. Nhưng nó—nó đã không có trong lòng họ. Họ đã không đắc thắng. Họ chỉ đi ra. Và Chúa Jêsus phán, “Và họ đã hư mất trong đồng vắng,” và bị chết Đòi đòi. “Mỗi người trong họ đã chết,” điều đó có nghĩa là sự phân cách Đòi đòi. Mỗi một người trong họ đã mục rữa trong đồng vắng.

⁸⁵ Nhưng có hai người, Giô-suê và Ca-lép. Và khi điều đó đến chỗ quyết liệt nhất, các trở ngại quá lớn đến nỗi họ trông giống như những con cào cào bên cạnh chúng. Giô-suê đã hét lên với Ca-lép, và nói, “Chúng ta có nhiều khả năng hơn để làm điều đó.” Tại sao? “Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Và họ là những người đắc thắng. Họ đắc thắng. Họ là những người được hưởng đặc ân, ra khỏi toàn bộ tổ chức vĩ đại đó của dân sự, để lấy Nàng Dâu thật, được tuyển chọn vào trong miền đất hứa. Giô-suê và Ca-lép ở trận tiền ngoài đó, như là hai vị đại tướng, dẫn dắt họ thẳng xuống dòng sông, và băng qua sông, vào trong miền đất hứa. Tại sao? Họ tin Lời, cho dù thế nào đi nữa.

⁸⁶ Sau đó, Đa-than nổi lên. Đa-than, đúng hơn là, đã nổi dậy, và Cô-rê cũng thế, rồi họ cố nói, “Người này đang cố tự làm cho mình ở trên tất cả những người còn lại của chúng ta; người đó thì thánh khiết hơn những người còn lại của họ.” Sau khi Đức

Chúa Trời đã chứng thực hoàn toàn người đó. Họ nói, “Chúng ta sẽ cứ bắt đầu một nhóm người và chúng ta sẽ làm *điều này, điều nọ*, hay *điều kia*, và chúng ta sẽ lập những tổ chức của chúng ta, chúng ta sẽ làm...” Và họ đã chết và hư mất.

Nhưng những người kia đã có Lời của Chúa, và họ đã ở lại với Nó, và họ đã đi qua.

“Không phải những gì người ấy khởi đầu; mà là những gì người ấy kết thúc.” Nhiều người bắt đầu cuộc chạy đua, nhưng chỉ có Một người đoạt giải. Có nhiều giáo hội bắt đầu, nhiều nhóm người. Sẽ có một Nhóm về đích. Đó là những người đắc thắng.

⁸⁷ Thời của Lót, vâng, bà ấy phải có một cái nhìn lui lâu, hết sức đó. “Ồ, tôi đang rời *nơi Thế này thế nọ* ở dưới đây, chúng tôi đã thường có những thời giờ tốt đẹp. Tôi sẽ không bao giờ quên điều đó.” Và bà đã bị bắt, không cho vào, giống như đã xảy ra trong thời Nô-ê. Bà bị ở bên ngoài, không có sự thương xót, và bà bị hư mất. Và trụ—trụ muối ấy vẫn còn đứng đó ngày nay. Họ tuyên bố (tôi không biết) anh em có thể bẻ ra mẩu nhỏ từ đó và nó sẽ mọc lên trở lại, một trụ muối. Anh em từng xem cuốn phim về *Sô-đôm Và Gô-mô-rơ*, sẽ thấy trụ muối nguyên thủy đứng ở đó.

⁸⁸ Vậy thì, có một sự khác biệt giữa một trụ muối và Trụ Lửa. Hiểu không? Anh em phải hướng về một đường. Đúng thế.

⁸⁹ Chú ý, trong thời đại Giăng Báp-tít. Trong thời đại Giăng Báp-tít, được tìm thấy có sáu người đã đắc thắng. Mọi thời đại, họ đã có những người đắc thắng. Trong thời Giăng họ đã có sáu người, đó là Giô-sép và Mary, Xa-cha-ri và Ê-li-sa-bét, Si-mê-ôn và An-ne. Một người đàn ông và một người đàn bà, một người đàn ông và một người đàn bà, một người đàn ông và một người đàn bà; đây, hình bóng về Đấng Chirst, Hội thánh; Đấng Chirst, Hội Thánh; Đấng Chirst, Hội Thánh; Đấng Christ, Hội Thánh. Hiểu không? Hiểu không?

⁹⁰ Để ý, nó khởi đầu từ con người xác thịt. Không, Môi...Giô-sép, con người xác thịt, Giô-sép, ông là gì? Một người thợ mộc. Rồi thầy tế lễ, ông là gì, thấy không? Một người hầu việc trong nhà Chúa; Xa-cha-ri. Và từ đó, đến Si-mê-ôn, một vị tiên tri và một

nữ tiên tri. Hiểu không?...?...Sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm Đức Thánh Linh. A-men. Anh chị em không thấy điều đó sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Một cách hoàn hảo. Sáu người đắc thắng. Tất cả những người còn lại trong họ, họ đã dâng của tế lễ của họ và mọi thứ, nhưng đây là những Người được chọn. Họ đắc thắng.

⁹¹ Lưu ý mỗi thời đại hội thánh. Cũng giống như vậy khi họ đắc thắng, mỗi người con của mỗi thời đại hội thánh, đắc thắng sự thử thách của thời đại đó. Tôi có những lời Kinh Thánh ở đây. Tôi không nghĩ chúng ta thực sự có thời gian để làm điều đó, nhưng chúng ta biết mỗi người của các thời đại hội thánh. Bây giờ cũng giống vậy. Nó thật giống như một người nào đó mà...

⁹² Đấy, như tôi đã nói vào lúc đầu, anh em được sanh ra đã bị đánh bại. Và sự sanh ra đó không bao giờ mang anh em đến với—với Sự Sống, bởi vì anh em được sanh ra đã bị đánh bại. Và anh em ở trong một thế giới bị đánh bại, giữa những người bị đánh bại, giữa những tín điều thất bại, những giáo phái thất bại. Anh em phải đến với chiến thắng cách nào đó.

⁹³ Nó thật giống như một hoa huệ. Đâu là...Một hoa huệ, tôi nghĩ, đó là một trong những loài hoa đẹp nhất từng có. Tôi rất là ưa thích những bông huệ trắng lớn kia và hoa súng. Tôi nghĩ hầu như không có gì xinh đẹp như hoa huệ lớn to mọc ở ao, gọi là hoa súng. Nó tỏa sáng làm sao! Vậy thì, nó đến từ đâu? Nó là hạt giống nhỏ, dưới đáy ao bùn, lầy lội. Và hạt giống nhỏ đó, tuy nhiên, hết thấy sự rực rỡ từng chiếu sáng trong nó, thì ở ngay trong nó lúc đó, khi nó ở trong bùn đó. Song nó phải tranh đấu, hằng ngày, biết rằng có điều gì đó. Nó đen đúa. Nó dơ bẩn. Nó nhớp nhúa. Nó nhầy nhụa. Trong chất lỏng nhờn mà nó đang sống đó, vậy mà nó lẩn lút con đường của nó để đi qua bùn, lầy, và những dòng nước, và những nơi ô nhiễm, cho đến khi nó ló đầu lên trên, trong ánh sáng, và tỏ lộ ra những gì đã bị giấu kín trong nó suốt thời gian ấy.

⁹⁴ Tôi nghĩ đó là một người đắc thắng, mà, đã từng ở trong tội lỗi, đã từng làm những điều sai trật, không lo về nó lúc này. Đã từng làm những điều sai trật, vậy thì, tại sao bây giờ nhìn lại vào ao đó lần nữa? Hiểu không? Hãy xem, anh em có...

95 Đức Chúa Trời, bởi sự định trước của Ngài, đây, đã mang hạt giống này đến với đời sống, và nó đang tự gắng sức, đây, đến với ánh sáng. Và bây giờ, trên hết của tất cả điều đó, nó đã thắng. Hiểu không? Nó không tự tỏ lộ chính nó ở dưới đó. Nó đang ngoi lên, để biểu lộ chính nó ra.

Anh em cũng không còn, ở trong tội lỗi của—của mình, và tội tà dâm, cùng mọi thứ mà anh em đã sống trong. Anh em đã không bày tỏ điều gì. Nhưng có một hạt giống trong đó, và nó có một cơ hội để tự mình lặn vào Sự Sáng. Và giờ đây anh em ở trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, với Sự Sáng Chúa Con. Điều đó đã mang ra những gì mà anh em thật sự đã có trong thuở ban đầu. Anh em hiểu ý tôi nói gì không? Anh em đã nhìn thấy Ánh Sáng. Anh em tỏa rạng ra. Anh em để lòng mình mở toang, và giờ đây anh em là một hoa huệ.

96 Anh em còn nhớ bài giảng của tôi về hoa huệ không? Đức cha Hoa Huệ, nó làm khó nhọc như thế nào. “Và, tuy nhiên, nó không kéo chỉ. Song, vua Sa-lô-môn, dầu sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Nó—nó—nó—nó—nó...Hãy nhìn nó. Nó không sẵn sàng để.... Nó chẳng nhận lấy gì cho chính mình. Hoa huệ không quan tâm gì về chính nó. Nó làm gì? Nó—nó tỏa vẻ đẹp của mình ra ngoài, đời sống của nó, để những người khác có thể nhìn thấy. Đời sống của nó được phơi bày ra, để những người khác có thể nhìn thấy vinh quang, những gì ở trong nó, điều mà đã có trong nó trong bùn đó. Giờ đây nó ở trên đỉnh.

Đó là kẻ đắc thắng. Nó đắc thắng bùn. Nó đắc thắng những thứ thuộc về thế gian. Và bây giờ nó tự mình ban cho nhưng không. Mọi người có thể nhìn xem nó. Đời sống của nó, anh em không thể chê bai nó. Hiểu không? Nó là kẻ đắc thắng thực sự. Anh em không thể nói điều gì về nó lúc này. Nói, “Nó xuất thân từ bùn.” Nhưng nó không còn ở trong bùn bây giờ. Nó ở trên đỉnh của nó. A-men. Anh em không thể chỉ ra lại những gì nó đã là trước đây. Nó là gì bây giờ? Nó ở trên đỉnh.

97 Rồi con ông đi qua và nói, “Đó là hương thơm tuyệt vời. Ta nghĩ mình sẽ đi và nhận phần của mình.”

⁹⁸ Nó cứ mở toang lòng mình, “Đến đây nào. Được rồi.” Mọi thứ lấy từ nó. Hiểu không? Nó, nó là một mục sư thực sự. Nó biểu lộ sự Vinh quang của Đức Chúa Trời. Và hãy nhìn nó đến từ đâu. Nó đã phải đắc thắng, để làm điều đó.

⁹⁹ Một thời, cậu ấy hay cô ấy còn trẻ trung và xinh xắn, đẹp đẽ. Họ đã trải qua nhiều cám dỗ, nhưng họ đã đắc thắng điều đó. Hiểu không? Họ đắc thắng. Bây giờ họ đang tỏ bày vẻ đẹp thực sự của Đấng Christ trong đời sống của họ. Để ý, bày tỏ, xuyên qua bùn.

¹⁰⁰ Chúa Jêsus đã cho chúng ta tấm gương, về cách để thực hiện điều đó. Bây giờ chúng ta muốn biết làm thế nào để đắc thắng. Chúa Jêsus đã phán bảo chúng ta cách làm điều đó. Hiểu không? Sự khiêm nhường! Ngài đã tự thắt lưng, lấy khăn, và rửa chân cho các môn đồ và lau chúng. Chính Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã tự hạ Mình.

¹⁰¹ Chúng ta không muốn hạ mình. Đó là lý do những người nữ không muốn tóc họ mọc ra (Hiểu không?); lý do họ không muốn mặc như những quý bà nên mặc. Giống như, những người đàn ông không muốn, đấy, đó là điều giống nhau. Họ không muốn. Họ, họ phải khiêm nhường.

Nhưng, Chúa Jêsus, luôn luôn! Hãy xem Ngài là Ai. Sự vĩ đại! Tôi sẽ nói đôi điều. Sự vĩ đại tự nó khiêm nhường. *Vĩ đại* tự hạ mình. Sự vĩ đại!

¹⁰² Tôi có được đặc ân đến, gặp gỡ một vài người quan trọng. Và chính là những người này đã có sự thay đổi quần áo, và năm mươi xu trong túi họ, và để kêu lách cách, đó là người mà nghĩ mình là điều gì đó trong khi người ấy chẳng là gì cả. Nhưng tôi đã đứng bên những người vĩ đại, tôi muốn nói những vĩ nhân với những chiếc khuy áo, những ống tay áo sờn rách. Họ khiến cho anh em nghĩ anh em là người vĩ đại. Hiểu không?

Sự vĩ đại là khiêm nhường. Đừng quên điều đó, thưa Hội thánh. Sự vĩ đại được bày tỏ trong sự khiêm nhường, không phải cách anh có thể tốt đẹp như thế nào.

Tôi không có ý nói dơ bẩn, lúc này. Tôi—tôi có ý nói khiêm nhường trong tâm linh. Hiểu không? Tôi không có ý nói anh em

chỉ đi—đi ra mà không tắm rửa sạch sẽ. Điều đó, anh em nên làm thế. Anh em biết điều đó. Hiểu không?

Nhưng tôi đang nói về sự khiêm nhường, khiêm nhường chân thật, không phải thứ gì đó giả tạo. Điều gì đó mà là, đó là sự khiêm nhường thực sự.

¹⁰³ Chúa Jêsus đã bảo cho chúng ta cách để thực hiện điều đó. Ngài đắc thắng. Nghĩa là...*Đắc thắng* có nghĩa là “chịu đựng sự thử thách,” đúng vậy, giống như hết thảy những vị thánh ngày xưa đã làm; giống như Chúa Jêsus đã làm: giữa tất cả những kẻ thù của Ngài, Ngài đã chịu đựng sự thử thách. Mọi sự Ngài bị thử thách chống nghịch, Ngài đã chịu đựng nó. Đối diện với chính bệnh tật, và Ngài là Đấng Mê-si, Ngài chữa lành họ. Đối diện với cái chết, Ngài mang nó trở lại với sự sống. Đối diện với đồi Calvary, cái chết của Chính Ngài, Ngài đã đánh bại nó bởi sự đầu phục chính Ngài. Tại sao? Bởi Lời. Phán, “Các người phá hủy Đền thờ này đi, và Ta sẽ dựng nó lại trong ba ngày.” Lời đã phán vậy. Hiểu không? Và trong sự hiện diện của cái chết, Ngài đã đánh bại nó. Ngài đắc thắng sự chết. Trong sự hiện diện của âm phủ, Ngài đã đánh bại âm phủ và đắc thắng âm phủ. Vâng. Trong sự hiện diện của mồ mả, Ngài đắc thắng mồ mả. Tại sao? Tất cả bằng Lời, và sự khiêm nhường. Ô, chao ôi! Có một Con Người chân thật. Có một Đấng làm gương cho anh em. Hiểu không? Ngài đã đánh bại mọi thử, đắc thắng nó.

¹⁰⁴ Nhìn xem. Sự cám dỗ được dành cho Ngài. Anh em biết điều đó chứ? Kinh Thánh nói, “Ngài bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội.” Ngài bị thử thách bởi—bởi việc uống rượu. Ngài đã bị thử thách bởi những người đàn bà. Ngài bị thử thách bởi mọi điều mà có thể bị thử thách. Ngài đã bị thử thách bởi mọi việc mà chúng ta hiện có. Ngài là một Người, và tuy nhiên anh em không thể tìm một dấu vết nào trên Ngài được. Vâng, thưa quý vị.

¹⁰⁵ *Đắc thắng* có nghĩa là “nhận ra ma quỷ trong mỗi một thủ đoạn của nó.” Nhiều người nói, “Không có ma quỷ. Đó chỉ là một ý tưởng.” Anh em đừng tin điều đó. Có một ma quỷ thực sự. Nó đúng là có thật như anh em hay bất kỳ người nào. Một ma quỷ thật, và anh em phải nhận ra nó thật. Anh em phải biết nó là một

con quỷ. Thế thì, cùng một lúc mà anh em—anh em nhận ra nó, và biết rằng nó là con quỷ và nó chống lại anh em, thế thì, để đắc thắng, anh em phải nhận ra rằng Đức Chúa Trời ở trong anh em là lớn hơn và quyền phép hơn nó, rằng Đấng mà ở trong anh em đã đắc thắng nó rồi. Và, bởi ân điển Ngài, anh em còn hơn là một que diêm cho nó. A-men. Có một sự đắc thắng thật, khi anh em nhận ra.

¹⁰⁶ Anh em nhìn lui, bảo, “Tôi đang làm *điều này* và tôi đang làm *điều kia*,” thế thì, không, anh—anh em, anh em bị đánh bại.

“Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Chúa Jêsus Christ, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh.” Lúc đó anh em nhận ra rằng mình đắc thắng.

Và anh em biết rằng nó là một con quỷ. Anh em không thể nói, “Tôi bị bệnh, và tôi—tôi—tôi—tôi không tin đó là một bệnh.”Ồ, vâng, đó là bệnh. Anh em bị ung thư, anh em “không tin nó là ung thư.” Nó là bệnh ung thư. Nó là bệnh ung thư.

Nhưng, hãy nhớ, “Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian.” Anh em phải nhận ra rằng Thánh Linh ở trong anh em đã đắc thắng điều này rồi. Và Ngài ở trong anh em, và anh em có thể đắc thắng bởi Ngài. Đó là ý nghĩa chính xác, nó đúng y như cách mà Kinh Thánh được chép. Sự đắc thắng!

Tôi phải đi nhanh. Tôi đã giảng bốn mươi lăm phút lúc này. Tôi thật sự đang nói quá giờ rồi.

¹⁰⁷ Chú ý, đắc thắng! Đức Chúa Trời mà ở trong anh em vĩ đại hơn kẻ ở trong nó. Thần của thế gian không lớn như Chúa của Thiên đàng, mà ở trong anh em, bóng tối không thể đứng trong sự hiện diện của ánh sáng nữa.

¹⁰⁸ Bây giờ, sự tối tăm không có thể đứng trong sự hiện diện của ánh sáng. Tôi không quan tâm nó tối đến thế nào, ánh sáng sẽ xua nó đi. Nó không thể chịu được. Tuyệt vời thay! Nhưng anh em lấy thật nhiều bóng tối như anh em muốn, và cố gắng đứng lên nghịch lại sự sáng một lần, rồi xem điều gì đã xảy ra.

Đó là Đấng mà ở trong anh em, là Sự Sáng. Và kẻ ở trong thế gian là sự tối tăm. Vì vậy, Sự Sáng đã chứng minh đắc thắng sự tối,

và người ở trong Đấng Christ và biết rằng người ấy đã đắc thắng những việc thuộc về thế gian. A-men. Nó không còn trói buộc với anh em, chút nào cả. Anh em được tự do. “Bước đi trong Sự Sáng, như Ngài ở trong Sự Sáng, và Huyết của Chúa Jêsus Christ làm sạch mọi tội lỗi chúng ta, và chúng ta có sự thông công với nhau.” Anh em đấy.

¹⁰⁹ “Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian.” Bây giờ, nếu anh em nhìn lại và anh em bị định tội, thế thì anh em vẫn còn ở trong thế gian. Nhưng nếu anh em đang sống trên điều đó, thì Đấng ở trong anh em dẫn dắt anh em ở trên sự tối tăm.

Giống như hoa huệ, nó ở trên sự tối tăm của bùn lầy. Nó ở trên sự đen tối của những dòng nước bùn lầy. Nó vẫn ở trong ánh sáng, phản ánh vẻ đẹp đặt trong nó trước khi nó rời khỏi bùn. A-men.

¹¹⁰ Bây giờ tôi—tôi cảm thấy giống như một Cơ-đốc nhân la lớn. Những gì đã có ở trong đó bởi Đức Chúa Trời, vào lúc ban đầu, nó đã lấn đường xuyên qua, đắc thắng. Nó đắc thắng lớp vỏ cứng. Nó đắc thắng bùn. Nó đắc thắng những dòng nước. Nó đắc thắng mọi thứ, và là kẻ đắc thắng, và phản chiếu vẻ đẹp và sự Vinh quang của Đức Chúa Trời.

¹¹¹ Đó là cách mọi người tin làm. Đó là cách Nô-ê đã làm. Đó là cách Lót đã làm. Đó là cách. Hãy nhìn tình trạng hỗn độn gì mà ông đã ở trong. Đó là cách Môi-se đã làm. Đó là cách Giô-suê đã làm. Đó là cách Đa-ni-ên đã làm. Đó là cách Sa-đơ-rắc, Mê-sác đã làm. Đó là cách Giăng Báp-tít đã làm; Xa-cha-ri, Ê-li-sa-bét. Đó là cách mà Si-mê-ôn, đó là cách mà An-ne, mỗi người trong họ đã làm. Họ đắc thắng bùn bao quanh họ và gói họ vào trong. Nhô đầu lên trên sự việc, và chiếu ra sự Vinh quang của Đức Chúa Trời. Đó là những gì một Cơ-đốc nhân thật làm.

¹¹² Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã tỏ cho thấy điều đó được thực hiện như thế nào. Bốn mươi ngày bị cám dỗ, Ngài đã bị cám dỗ cao hơn bất kỳ người nào từng có thể bị cám dỗ, trong sự cám dỗ của Chúa Jêsus Christ. Hãy xem. Ngài tỏ cho chúng ta thấy nó được thực hiện như thế nào.

Bây giờ tôi sẽ kết thúc, chỉ trong vài phút.

¹¹³ Nhìn xem. Ngài đã tỏ cho chúng ta thấy nó thực hiện như thế nào. Ngài đã làm điều đó như thế nào? Bằng Lời. Đó là cách Ngài đã làm điều đó, vì Ngài là Lời. Và Chúa Jêsus phán, “Nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người,” anh em quay trở lại Lời một lần nữa, Lời của lời hứa. Điều gì là Lời của lời hứa đối với mỗi Cơ-đốc nhân? “Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian.” Thế thì làm thế nào tôi đắc thắng? Không phải tôi, nhưng Lời ở trong tôi. Lời là Đức Chúa Trời. Thế thì tôi đắc thắng những việc của thế gian, bởi vì chính là Lời ở trong tôi. “Nếu các người cứ ở trong Ta, những Lời Ta ở trong các người, thì cứ cầu xin điều gì các người muốn.” Cứ tiếp tục bước tới. Anh em sẽ đến đỉnh cao, chắc chắn như bất cứ điều gì. Hiểu không? Anh em phải đến đỉnh cao.

¹¹⁴ Bốn mươi ngày bị cám dỗ của Ngài, bằng Lời Đức Chúa Trời Ngài đã đắc thắng. Tôi muốn nhấn mạnh điều gì đó tại đây chỉ trong một vài phút. Sa-tan đã làm ba cuộc tấn công lớn trên Ngài trong sự cám dỗ đó. Hãy xem. Nó luôn luôn ở trong ba. Đừng quên điều đó. Hiểu không? Nó đã làm ba cuộc tấn công lớn, từ bậc cao nhất đến bậc thấp nhất. Nó cố hết sức mình để chinh phục Ngài. Nhưng Ngài là Lời. A-men. Ngài đã sử dụng cái gì? Chính Ngài, là Lời. Ba cuộc tấn công lớn của Sa-tan hay những cuộc tấn công trên Ngài, nhưng Ngài đã đáp trả nó bằng Lời. Mỗi cuộc tấn công, Ngài có thể làm điều đó với Lời. Hãy xem điều này bây giờ, từ bậc cao nhất đến bậc thấp nhất.

¹¹⁵ Trước tiên nó tạo nên cuộc tấn công của nó trên, để sử dụng quyền phép vĩ đại của Ngài. Mà, Ngài biết Ngài là Lời. Ngài biết địa vị của Ngài. Anh em có tin Ngài biết không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Ta là Con Người.” Ngài biết địa vị của Ngài. Và Sa-tan đến và muốn Ngài dùng quyền phép của Chính Ngài trên chính Ngài, để nuôi Ngài, muốn nuôi chính Ngài. Ngài bị đói. Một người bị đói, người ấy hầu như có thể làm bất kỳ điều gì. Anh ta sẽ ăn cắp, ăn cướp, ăn xin, mượn, bất kỳ điều gì. Hiểu không? Ngài có sự thèm ăn đó. Và Sa-tan đã sử dụng cuộc tấn công lớn đầu tiên của nó trên Ngài, để lấy quyền phép của Ngài mà Ngài đã được ban cho để đắc thắng với và sử dụng nó trên chính Ngài. Ngài đã không sử dụng nó trên chính Ngài. Không.

Ngài đã sử dụng nó trên những người khác. Đúng vậy. Ngài đã sử dụng nó cho người khác, không phải là cho chính Ngài. Nó không dành cho Ngài. Mặc dầu, Ngài đã có thể làm điều đó. Ngài chắc chắn có thể làm điều đó.

¹¹⁶ Nhưng thấy cách ma quỷ nắm được như thế nào không? Ma quỷ muốn anh em quan tâm đến nó. Ngài chỉ quan tâm những gì Cha bảo làm. Đúng thế.

Nó nói, “Ồ,” Sa-tan nói, “có lời chép rằng, ‘Ngài sẽ ban các Thiên sứ nâng...’”

¹¹⁷ Ngài đáp, “Đúng, nhưng cũng có lời chép rằng...” Hiểu không? Anh em đấy. Hiểu không? Ngài biết Ngài là Ai. Sa-tan đã...

Ý Tưởng điều khiển sâu sắc hơn những gì Lời đã được chép. Hiểu không? Đó là sự hà hơi linh. Phần trọng tâm là ở bên trong của Nó, anh em biết đấy, mới thực sự là điều Nó có.

¹¹⁸ Dầu Ngài có thể làm điều đó, Ngài đã không làm. Nhưng Ngài—Ngài chẳng hề chú ý đến những đề nghị của Sa-tan.

Bây giờ, đây là một điều tốt. Hiểu không? Đôi khi Sa-tan có thể lấy anh em, và khi anh em nghĩ rằng anh em đang làm ý chỉ của Đức Chúa Trời, và có thể tạo cho anh em một lời đề nghị, anh em sẽ sa ngã vì điều đó. Vâng, thưa anh em. Nó chắc chắn có thể.

¹¹⁹ Bây giờ chúng ta hãy lấy ví dụ, chẳng hạn, giống như những chị em của chúng ta. Họ xinh đẹp. Và nó có thể đem chị em đến một chỗ, mà, chị em để cho tóc mình dài ra, mà chị em không nhận ra. Điều đó trông thật xinh xắn với chị em, và, việc trước tiên chị em biết, chị em có loại cảm giác hơi kên kieu, một chút trên người nào khác. Một vài người trong đàn ông các anh, anh em biết tôi có ý nói gì. Hiểu không? Và nó có thể lấy điều giống như thế và đề nghị với anh em. Đúng vậy. Thấy đó. Anh chị em phải đắc thắng điều đó.

Hãy nhớ, anh chị em đang sống cho Đức Chúa Trời. Anh chị em có một mục tiêu, và đó là Chúa Jêsus Christ. Bên ngoài điều đó, không có điều gì khác đáng kể. Đó là Ngài. Rồi, thứ hai, cho gia đình của anh chị em. Rồi, thứ ba, cho chính anh chị em. Nhưng, trước tiên, là dành cho Đức Chúa Trời; kế đến, dành cho gia đình

anh chị em; và tiếp đến, là cho anh chị em. Anh chị em là số ba; đó là cuối con đường. Hãy đặt chính mình cuối cùng; Ngài đã làm thế.

¹²⁰ Hãy nhìn những gì Ngài đã có thể làm. Ngài phán, “Ta có thể xin Cha Ta, nói với Ngài, Ngài sẽ lập tức gửi đến cho Ta mười hai đạo binh Thiên sứ.” Khi mà, một trong Họ có thể hủy diệt thế giới. Ngài phán, “Nếu Vương quốc của Ta là thế gian này, thế thì những quân thần của Ta sẽ chiến đấu. Nhưng Vương quốc của Ta thuộc về ở Trên.” Anh em đó. Thấy không? Ngài có thể làm điều đó, nhưng Ngài đã không làm. Hiểu không? Mặc dù, Ngài có thể làm điều đó. Ngài không bao giờ lắng nghe đề nghị của Sa-tan.

¹²¹ Bây giờ, anh em đã nghe nhiều người nói, “Nếu—nếu anh tin có—có một người chữa lành Thiêng liêng...Nếu anh là người chữa lành Thiêng liêng...Hãy đi mời người chữa lành Thiêng liêng của anh. Tôi có một người tại đây, bị đau. Tôi muốn thấy người đó chữa lành cho anh ta.” Thấy cùng một quỷ đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó đang cố đề nghị với anh em. Nó đang cố làm cho anh em lắng nghe nó thay vì Đức Chúa Trời. Nhưng một đầy tớ thực sự, chân thật của Đức Chúa Trời sẽ lắng nghe và xem những gì Cha nói, trước hết. Hiểu không?

¹²² Giống như bé sơ sinh nhà Stadsklev, lúc họ gửi qua đây. Và Bà Stadsklev nói, “Anh Branham, tôi gọi từ nước Đức.” Có một đội quân Mỹ, với một trong những chiếc phản lực cơ của họ đậu ngoài đây ở cánh đồng, sẽ đưa tôi bay đến nước Đức và trở về, trong một ngày. Ông là một mục sư tuyên úy. Và đứa bé đang nằm, chết. Và người mẹ nhỏ bé đang la hét, bà nói, “Hãy nghe này!” Nói, “Tôi biết. Tôi đã đứng ngay ở đó và nhìn thấy người đàn bà đó giữ đứa bé đã chết trong cánh tay mình, đã chết sáng hôm đó. Tôi đã chứng kiến Anh Branham bước ra ngay đó, đặt tay lên đứa bé đã chết đó, và nó sống trở lại.” Nói, “Đây là con tôi, Anh Branham.” Không hề có một cái chết trong gia đình của họ. Hiểu không? Và đứa bé này đã bị bệnh vào một buổi sáng và chết vào chiều đó.

Tại đây là tất cả họ đang đứng xung quanh, và đưa ra những tiên tri và các thứ, “Đứa bé sắp sống lại,” và tất cả giống như thế.

123 Tôi bảo, “Ồ, điều đó là tốt lắm, Chị Stadskev à. Nhưng hãy để tôi xem Cha nói gì.”

Tôi đi ra cánh rừng. Và tôi đã cầu nguyện. Lúc quay trở vào; chị ấy điện lại hai hay ba lần trước khi tôi quay trở lại sáng hôm sau. Không việc gì cả.

Bác sĩ nói, “Được rồi.” Nói, “Nếu điều đó là thế, nếu bà có đức tin giống như thế, thưa bà, chúng tôi sẽ không bao giờ để cho em bé rời bệnh viện. Cứ để nó nằm ngay tại đây. Bà ở lại ngay đây với nó. Thế là ổn.”

Anh Stadskev đi gặp viên thiếu tá quân đội. Họ bảo, “Chắc chắn. Chúng tôi sẽ bay đem ông ấy qua, và mang ông ấy trở về.”

124 Và có một chiếc máy bay đang đậu, đang đợi, để đưa tôi qua sáng hôm đó và mang tôi trở về đêm đó, đến nước Đức, đến Heidelberg, nước Đức, cho sự sống lại của đứa bé này. Tôi bảo, “Chắc chắn, Đức Chúa Trời có thể làm điều đó, nhưng chúng ta hãy xem ý chỉ của Ngài là gì.”

125 Rồi tôi đi ra, cầu nguyện suốt đêm. Không có gì xảy ra cả. Trở lại sáng hôm sau; không có gì xảy ra cả. Và tôi bắt đầu đi vào phòng. Ngay lúc ấy tôi nhìn tại đó, và ở đó có Quảng Sáng lơ lửng ở đó trong cánh cửa. Nói, “Đừng đặt tay người lên đó. Đừng quở trách điều đó. Đó là tay của Đức Chúa Trời.”

126 Tôi gọi điện cho chị. Tôi bảo, “Chị Stadskev, hãy chôn đứa con của chị. Đó là bàn tay của Chúa. Đó là ý Chúa. Điều gì đó sẽ xảy ra với đứa bé đó ở phía trước. Chị hãy để nó đi ngay chỗ Chúa biết chỗ nó ở đâu. Chị có thể đi đến với nó bây giờ. Nó sống, chị sẽ không. Chị để lại nó đúng như thế.”

127 Thầy giảng vĩ đại Lutheran đó tại nước Đức đã viết một lá thư và nói, “Tôi thật có thể đánh giá cao, điều mà, Anh Branham chờ đợi để có quyết định dứt khoát đó của Đức Chúa Trời, trước khi anh ấy nói bất kỳ điều gì.”

Chính là thế. Hãy nắm giữ quyết định của Đức Chúa Trời. Cho dù những người khác nói gì đi nữa, hay bất kỳ điều gì, đừng quan hệ với Sa-tan, gì cả.

128 Nếu Sa-tan nói, “Bây giờ, phép báp têm bằng nước, danh của ‘Cha, Con...’” Nếu mà, thậm chí nó đề nghị như vậy, anh em để

mặc nó. Chúa nói cách khác. Nếu nó nói, “Người là một người tốt. Người không phải là...Người là một người nữ tốt, người không phải làm...” Chị em đừng nghe. Nếu Lời nói điều gì đó khác, anh chị em ở lại với Lời bất kể đó là gì. Đó là tấm gương Chúa Jêsus ban cho anh chị em, và ấy là đòn tấn công chính yếu đó, đấy, mà nó đã làm trên Ngài.

¹²⁹ Rồi, lần tấn công thứ hai. Tôi sẽ đi nhanh. Thật giống như thời gian cứ trôi quá nhanh. Đòn đánh lớn kế tiếp là, mà nó giáng trên Ngài, để Ngài sẽ là một kẻ phô trương.

Và cách mà đụng đến những dây tở của Đức Chúa Trời, là người phô trương, để tỏ cho thấy những gì anh em có thể làm. “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia! Ta là người giải cứu! Ta là vậy.” Hiểu không? Hiểu không?

¹³⁰ “Hãy lên đây, trên nóc đền thờ, và gieo mình xuống đây.” Nó cám dỗ Ngài làm điều đó. Nào, hãy nhớ, Ngài bị cám dỗ để làm điều đó, một cách dữ dội. Nó bảo, “Bây giờ, nếu Người muốn là điều gì đó trước dân sự, hãy đứng lên đây trên đền thờ này, nhảy xuống đi.” Hiểu không? “Ta sẽ cho Người lời Kinh Thánh về điều đó, vì có lời chép, ‘Ngài sẽ sai những Thiên sứ gìn giữ Người, kéo e, lúc nào đó, bàn chân vấp nhằm hòn đá chẳng. Thiên sứ sẽ nâng Người lên.’” Làm cho Ngài là kẻ phô trương, để cho thấy thẩm quyền của Ngài.

¹³¹ Không dây tở thật nào của Đức Chúa Trời từng làm điều đó. Anh em thấy một người phô trương, ngực ưỡn ra, và tất cả giống như thế, hãy nhớ, có điều gì sai trật tại đó. Không. Đức Chúa Trời không muốn điều đó. Chúa Jêsus đã làm tấm gương. Ngài có thể làm điều đó. Chắc chắn Ngài đã có thể làm được điều đó, nhưng Ngài đã không làm. Không dây tở nào của Đức Chúa Trời là kẻ phô trương, về chính mình, cố lấy quyền phép của Đức Chúa Trời và tự phô trương trên người nào khác.

¹³² Anh em nhớ Môi-se đã làm điều đó không? Nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời đã ban cho ông quyền phép để làm bất cứ điều gì ông muốn; tạo nên ông là vị tiên tri. Ông đã bước xuống đến hòn Đá đó, và ông đã đánh vào hòn Đá lần thứ hai. Điều đó đã chống lại ý chỉ của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời phán, “Hãy nói với Đá đỏ. Đừng đánh nó lần nữa. Người vi phạm tất cả—tất cả—hình bóng ở đây. Hòn Đá sẽ chỉ bị đánh một lần.” Nhưng ông đã nói về sự yếu ớt của Lời khi ông làm thế; Điều đó đã không đủ. Đúng. Lời là những gì đang diễn ra. Hòn Đá đỏ là Lời. Hiểu không?

133 Ông, lần đầu tiên, ông đánh vào hòn Đá và dòng nước tuôn ra. Và rồi họ bị khát trở lại. Ngài phán, “Bây giờ hãy quay trở lại và nói với hòn Đá.” Nó chỉ được đánh một lần. Hiểu không?

“Sự không đủ của Lời,” Môi-se đã làm chứng với điều đó. “Lời đã không đúng; Ngài phải bị đánh một lần nữa.”

134 Vì vậy Môi-se đi xuống đó và đánh vào hòn Đá giống như thế, nói, “Hãy tuôn ra!” Đã không tuôn ra, vì vậy ông đánh vào nó một lần nữa, và nói, “Hãy tuôn ra! Ta ra lệnh người hãy tuôn ra.” Và nước tuôn ra.

135 Đức Chúa Trời phán, “Hãy lên đây. Đến đây. Người đã tự làm vinh hiển cho chính mình. Người lấy quyền phép của Ta; thay vì tôn Ta nên thánh, người đã tôn thánh chính người. Giờ đây người sẽ không được vào xứ. Hãy nhìn bao quát, xem xứ ấy giống như thế nào; nhưng, tại đây, người sẽ rời khỏi ngay ở đây.”Ồ, chao ôi! Không bao giờ có một người giống như Môi-se, anh em biết. Không, không.

136 Khi nó đến với màn phô trương đó với Chúa Jêsus, nó nói, “Hãy lên trên đền thờ ở đây và nhảy xuống.”

137 Ngài phán, “Có lời chép rằng,” a-men, “‘Đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.’” Hiểu không? Ngài đã đối phó nó bằng Lời, trong điều đó, và mỗi đòn tấn công lớn.

138 Không một người đầy tớ thật nào cố tự phô trương mình, với—với quyền phép của Đức Chúa Trời. Nếu làm, người ấy sẽ bị thua ngay lúc đó.

139 Đòn tấn công lớn thứ ba, Sa-tan ngỏ ý dâng quyền vương quốc này cho Ngài. Nó đã làm vậy. Sa-tan nói, “Người có thấy những vương quốc của thế gian này không? Chúng là của ta. Ta làm với chúng bất cứ điều gì ta muốn. Ta sẽ để mất quyền đó cho người.”

Nhưng, anh em nhớ, nó đang cố buộc Ngài nhận quyền đó mà không có thập tự giá. Nếu Ngài nhận, chúng ta sẽ bị hư mất. Ngài đã có thể lấy vương quốc đó. Nhưng Ngài phải đi theo...Ngài phải trở lại. Ngài đã bị cám dỗ làm điều ấy, lúc bấy giờ. Sự chết là một điều khó khăn. Ngài đã bị cám dỗ lấy sự tự do của Ngài và trở thành Vua của trái đất, mà không có thập tự giá. Nhưng, nếu Ngài đã làm, những thần dân của Ngài hẳn sẽ chết. Sa-tan chắc hẳn mừng vui tỏ lời đề nghị đó với Ngài. Nhưng Ngài phán, “Hãy lui ra sau Ta, hỡi Sa-tan.” Ngài đã không làm điều đó.

¹⁴⁰ Ngài đến và chịu đau khổ, và nhận lấy con đường khó khăn, đầy chông gai. Ngài đã nhận lấy con đường bách hại. Ngài đã nhận lấy con đường của sự chết.

Chúng ta, sáng nay, có muốn, nhận lấy con đường giống như vậy đó mà Ngài đã nhận không? Chúng ta có sẵn lòng chết không? Chúng ta có bằng lòng dâng chính mình cho Chúa, từ bỏ cả thế gian và các thú, để hầu việc Ngài không? Hiểu không?

¹⁴¹ Vậy thì, Ngài đã không làm thế. Sa-tan đã, sẵn sàng để—để đánh mất điều đó, cho Ngài. Nhưng Ngài đã không làm. Dẫu Chúa Jêsus bị cám dỗ, Ngài đã đắc thắng cho chúng ta. Ngài—Ngài chịu đựng tất cả những cám dỗ cho tôi và cho bạn. Hiểu không? Ngài đã có thể nhận lấy điều đó ngay lúc ấy. Nhưng Ngài đã nhận lấy con đường khác vì điều gì? Để chúng ta có thể đến, ở với Ngài. Và nếu Ngài đã trả một cái giá như thế, thì thật tầm thường làm sao nếu chúng ta không muốn nhận lấy nó? Khi mà, nên nhớ, không có điều gì tại đây, dù sao đi nữa.

¹⁴² Nếu anh em sống một trăm năm, anh em sẽ đến với điều gì? Tâm thần, và trí óc của anh em chết, tất cả đều què quặt, và già nua run rẩy. Đó là nơi anh em sẽ đến, và đó là sự cuối cùng của nó. Anh em đến bây giờ, đắc thắng sự ấy. Anh em làm điều đó bằng cách nào? Bằng Lời. Điều gì Lời nói, anh em làm điều đó. Hãy bước đi khiêm nhường. Sống trước mặt Chúa Jêsus.

¹⁴³ Ngài đã chịu đựng mọi sự cho anh em và tôi. Ngài là tấm gương của chúng ta về cách để đắc thắng thế hệ gian ác của chúng ta thế nào, như Ngài đã đắc thắng thế hệ gian ác của Ngài.

¹⁴⁴ Hãy nhớ, khi Ngài đến với thế gian, có thật nhiều sự không tin giống như thế, hay nhiều hơn, hơn thế vào bất kỳ lúc nào. Nó chẳng gây phiền cho Ngài một chút nào. Khi họ đã gọi Ngài là quỷ thay vì Đức Chúa Trời, khi họ gọi Ngài mọi thứ mà có thể được, đã không làm phiền Ngài chút nào. Ngài có một mục tiêu: “Nhớ đến Cha. Giữ lấy Lời.” Lời là Đức Chúa Trời. Ngài có một khả năng nhận rõ sự việc.

¹⁴⁵ Đôi khi chúng ta bị cám dỗ quay trở lại. Nhiều người trong các anh chị em, bị cám dỗ quay trở lại với những giáo phái, quay trở lại và nhận lấy, vì cả thế gian nói, “Anh thuộc về giáo phái nào? Giáo hội nào anh liên kết với?” Chúng ta bị cám dỗ để làm điều ấy; tất cả chúng ta. Những chị em của chúng ta bị cám dỗ quay trở lại, quay trở lại và gia nhập với một số trong những giáo hội còn lại, với một vài trong các Hội chúng, hay các giáo hội của Đức Chúa Trời, hoặc là một số của họ; vẫn là Ngũ tuần, mà chị em lại cắt tóc đi, và ăn mặc gần như bất cứ cách nào chị em muốn. Hiểu không? Chị em bị cám dỗ làm điều ấy, quay lại và ưa chuộng với dòng dõi gian ác này mà chúng ta đang sống với.

Khi mà, đây là tội lỗi nghiêm trọng của thời đại chúng ta. Nó là tội lỗi nghiêm trọng giữa vòng dân sự của chúng ta, trần tục, như Kinh Thánh đã nói Lao-đi-...Thời đại Lao-đi-xê đã có. Nó đầy thế tục, “Giàu có, không cần chi hết; không biết rằng nó bị lừa lồ, khốn khổ, què quặt, và đui mù.” Đó là tội lỗi của thời đại chúng ta. Khi anh chị em nghe Lời Đức Chúa Trời gọi ra chống nghịch lại nó, thế thì anh chị em đi con đường khác, anh chị em không được ưa chuộng với thế gian. Anh chị em bị cám dỗ quay trở lại.

¹⁴⁶ Tôi biết. Anh chị em cứ nói với tôi. Tôi biết quý vị đang nói, “Lúc nào cũng vậy.” Tôi biết anh chị em cảm thấy mệt mỏi về tôi cứ nói đi nói lại những điều này. Tôi cũng mệt mỏi thấy anh chị em làm điều đó, đúng thế, tội lỗi này mà tôi đang cố gắng nói về với anh chị em. Nói, “Anh cứ lải nhải mãi chuyện đó để làm gì?” Thế thì, đừng làm thế. Tôi đang cố cứu đời sống của anh chị em, bằng Lời. Tôi cũng cảm thấy mệt mỏi. Vậy, hãy loại bỏ ngay. Đây là tội lỗi, không nên làm. Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁷ Chúng ta phải đắc thắng những điều này. Chúng ta mong đợi bị thử thách bởi chúng, thế gian. “Các người yêu thế gian, những

thứ thuộc về thể gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong các người,” Chúa Jêsus đã phán.

148 Bây giờ chúng ta sẽ thật sự kết thúc, và nói điều này. Có một phần thưởng dành cho người đắc thắng.

149 Xin để tôi đọc đôi điều ở đây cho anh em. Lật ra trong Kinh Thánh của anh em. Chúng ta hãy trở lại Khải huyền, thứ 3, chương thứ 2. Hãy quan sát ở đây bây giờ, tất cả những điều này tôi đã nói về, để đắc thắng. Bây giờ cứ nhìn vào chính mình và thấy. Xem xét chính mình trong tấm gương soi thuộc linh của anh em, xem thử anh em đã đắc thắng chưa.

150 Bây giờ, sứ điệp đầu tiên, cho—cho thiên sứ của Ê-phê-sô, tôi muốn anh em lắng nghe những gì Ngài đã phán. Và Khải huyền, chương 2, câu 7. Đây là với thời đại hội thánh đó, khi Ngài đã bảo họ tất cả những gì mà họ đã làm, “Đã đánh mất tình yêu ban đầu của họ.” Câu thứ 7:

Ai mà có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh: Kẻ nào (cá nhân, chứ không phải giáo hội nào)...Kẻ nào thắng—thắng Ta sẽ cho ăn trái cây sự sống, ở giữa Vườn của Đức Chúa Trời.

Thấy không? Những người đắc thắng tại Ê-phê-sô.

151 Bây giờ, kế tiếp là Si-mi-ec-nơ. Bây giờ, với những người đắc thắng trong hội thánh đó, chúng ta hãy lắng nghe câu này. Bây giờ, câu thứ 11.

Với ai—ai mà có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh: Kẻ nào thắng sẽ chẳng bị hại về lần chết thứ hai.

Thấy không? Họ đắc thắng điều đó.

152 Bây giờ, điều đó, bây giờ nhìn đến Bệ-gam, chúng ta sẽ thấy những gì người đắc thắng để lại cho mình, trong câu này. Chúng ta sẽ đọc câu 17, cho hội thánh Bệ-gam.

Ai mà có tai,...

Đó, đó là cá nhân, không phải cả nhóm. Cá nhân, đó là Nàng Dâu đi ra, anh em thấy, Hội Thánh.

Hãy để ai mà có tai, nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho ma-na được giấu kín, và sẽ cho người ấy hòn sỏi trắng, và trong hòn sỏi đó có viết một tên mới, mà ngoài kẻ nhận lấy nó không ai biết đến.

Đó là cho kẻ đắc thắng, của thời đại hội thánh ấy.

153 Bây giờ, tiếp theo là Thi-a-ti-rơ. Chúng ta hãy thấy những gì kẻ đắc thắng đã có trong thời đó. Chúng ta hãy lấy câu thứ 26.

Và kẻ nào đắc thắng, và giữ các việc Ta đến cuối cùng, với kẻ đó Ta sẽ ban cho người quyền trị các nước: (Đúng thế.)

Và...sẽ cai trị họ bằng một cây gậy sắt; và sẽ phá tan các nước ra từng mảnh vụn như một cái bình của người thợ gốm: khác nào chính Ta đã nhận quyền cai trị đó của Cha Ta.

Xem đây, “Với Ngài, trong ngai của Ngài.” Đấng Chirst cai trị các nước, bằng cây gậy sắt. Và đây là Hội Thánh mà kẻ đắc thắng, “Ngồi trong đó, với Ngài, để phá tan các nước bằng cây gậy sắt.”

154 Bây giờ chúng ta hãy đến với hội thánh Sạt-đe. Bây giờ câu thứ 5 của chương 3.

Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy; và Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống, nhưng Ta sẽ nhận danh người trước mặt Cha Ta, cùng trước mặt các thiên sứ thánh.

Đó là cho kẻ đắc thắng ở Sạt-đe.

155 Bây giờ, chúng ta hãy lấy câu 12 nào. Này, đây là cho hội thánh của—của Phi-la-đen-phi-a, trong câu thứ 12.

Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho làm trụ trong đền của Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; và Ta sẽ viết trên người ấy Danh Ta, Danh của Đức Chúa Trời Ta, và Danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới, mà xuống từ trên trời từ...Đức Chúa Trời; và Ta sẽ viết trên người Danh mới Ta.

¹⁵⁶ Hãy quan sát những gì kẻ đắc thắng được hứa cho. Hiểu không?

Nào, bây giờ Lao-đi-xê, đó là thời đại hội thánh cuối cùng. Sẽ có một số kẻ đắc thắng ở trong đó. Hãy xem ở đây. Họ, hãy nhớ, mỗi thời đại hội thánh, người dẫn đầu nó thừa kế tất cả những gì mà những người khác đã dâng tặng. Hãy xem tại đây. Bây giờ, ở đây, chính là sau khi họ đã nhận tất cả những quyền phép này, những tên mới này, và mọi điều được viết, mà Ngài đã hứa, và ăn ma-na giấu kín, và qua hết thảy các thời đại. Hãy xem thời đại hội thánh cuối cùng này, Khải huyền 3:21.

Với kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trong ngai Ta, (a-men), như chính Ta cũng đã thắng, và ngồi với Cha Ta trong ngai Ngài.

Ai mà có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.

¹⁵⁷ Có một phần thưởng dành cho những kẻ đắc thắng. Cứ gắng ngoi lên, hỡi hoa huệ. Nếu điều đó ở trong anh em, hãy quảng hết bùn và mọi thứ khác, và lần ép tiến lên đỉnh cao. Vâng, thưa quý vị. “Để ngồi với Ta trong ngai Ta.”

¹⁵⁸ Anh em biết, một lần, mẹ của Gia-cơ và Giăng...Chúng ta sẽ không có thì giờ để đọc điều đó. Mẹ của Gia-cơ và Giăng đã đến và cầu xin cho địa vị này. Anh em biết điều đó không? Nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Lạy Chúa, xin cho con trai tôi một đứa ngồi một bên này, và một đứa ngồi bên kia.” Đó là sự ham muốn của người mẹ cho con trai của mình.

Nhưng hãy xem. Nhưng, “Chỗ đó,” Chúa Jêsus phán, “đã được định trước.” Vị trí này đã không tồn tại vào lúc đó. Tại sao? Để ý. “Nó sẽ được ban cho những người nào mà nó dành cho.” Điều gì? Cho người ngồi bên phải, và người khác ngồi gần Ngài nhất, song phải là người đắc thắng. Hiểu không? Nó vẫn là...Ngài phán, “Ta—Ta không ban cho điều này. Ta không thể ban cho điều này, nhưng nó sẽ được ban cho sau khi cơn thử thách đến.” A-men. Hiểu không? “Ta không thể ban điều này. Nhưng sau khi cơn thử thách đến, họ sẽ ngồi bên tay hữu và bên tay tả. Có một dòng dõi được định trước đang đợi bên kia cho điều đó. Nó sẽ được ban

cho những người mà điều đó được hứa cho. Nó sẽ được ban cho ở đó, nhưng sự thử thách chưa đến; điều đó, người ấy vẫn chưa đắc thắng.” Hiểu không?

¹⁵⁹ Người mà được nhận chỗ phía bên này, và người khác được nhận lấy chỗ bên kia, cạnh Ngài trong Vương quốc, điều đó chưa được ban cho, đây, vẫn chưa đắc thắng. Sự thử thách chưa giáng xuống. “Nó sẽ giáng xuống trong tương lai.”

“Lại nếu chúng ta chịu khổ cho Đấng Chirst và Lời Ngài, chúng ta sẽ đồng trị cùng với Ngài, vì Ngài là Lời.” Hãy nhớ, “Lại nếu chúng ta chịu khổ cho Ngài và Lời Ngài, thì chúng ta sẽ đồng trị cùng với Ngài, trong Lời Ngài.”

¹⁶⁰ Để ý. Ngài, Gương Mẫu của chúng ta, đắc thắng, và rồi thắng thiên, sau khi Ngài đã chinh phục sự chết, âm phủ, bệnh tật, mồ mả. Mọi sự, Ngài đã chinh phục. “Rồi Ngài đã lên nơi cao, và dẫn theo muôn vàn kẻ phu tù, ban các ơn cho loài người.” Đó là Cựu Ước, với những vị thánh thời Cựu Ước đã đắc thắng. Họ trông đợi một Người như thế, và họ đã chết trước khi Nó có ở đó. Nhưng khi Người này đến, “Không lên trước những người đã ngủ rồi.” Amen. Không thể thua, bất kỳ cách nào. Sống hay chết, có gì khác biệt? “Sẽ không lên trước.” Hiểu không? Họ trông đợi điều ấy.

¹⁶¹ Thậm chí Gióp ở lại đó, ông trông đợi nó. Ông nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống, và đến lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất.” Đó là một con người công bình, một người hoàn hảo. Ông dâng của tế lễ. Ông đã làm mọi điều mà Đức Chúa Trời bảo ông làm. Ông đã thực hiện điều đó với lòng sùng kính và tôn trọng. Ông là một đấng tiên tri. Và rồi Sa-tan đến gần, để cám dỗ ông. (Giống như nó đến để cám dỗ anh em.) Ông đã làm gì? Ông cứ đứng tại đó.

Thậm chí vợ ông đi ra, nói, “Sao ông không rửa sả Đức Chúa Trời và chết đi? Ông ngồi đó trông thật khốn khổ.”

¹⁶² Ông đáp, “Bà nói giống như một người đàn bà ngu muội.” Bấy giờ, ông không hề nói bà là ngu muội, nhưng bà nói giống như một người ngu muội. Hiểu không? Ông nói, “Người nói như một người đàn bà ngu muội.” Nói, “Chúa đã ban cho, và Chúa đã cất đi; đáng ngợi khen Danh Chúa.” Ông đắc thắng.

¹⁶³ Ông đắc thắng điều mà những người lảng giềng phải nói. Ông đắc thắng những gì tất cả những thuộc viên giáo hội nói, Binh-đất và tất cả họ, đã phải nói. Ông thắng giám mục và những gì ông ấy phải nói. Ông thắng những gì hồng y giáo chủ và những gì người phải nói. Ông thắng giáo phái, những gì họ phải nói. Và ông đã ở lại với sự xưng công bình của Lời. A-men. Tuy nhiên, nó bắt ông đã trả giá mọi điều ông có, thậm chí con cái của ông. Ông rạch những ghẻ lở bằng một mảnh sành, ngồi trên điều này, và tuy nhiên ông đắc thắng. Và khi giờ thử thách vĩ đại đó cuối cùng đã thành công, thì những đám mây cuộn lại.

¹⁶⁴ Ông nhìn vào mọi việc hợp lý. Ông nói, “Cây cối dầu bị chết còn trông cậy; nó sẽ sống lại. Và hạt giống rơi vào trong đất, nó thối rữa đi; nó vẫn sống lại. Nhưng loài người chết và tắt hơi; người nằm bất động. Và con cái của người đến, các con trai của người, vinh danh và than khóc người; người không nhận biết điều đó. Người không dậy nữa. Ồ, người đó đấy. Chuyện gì vậy? Tôi cũng là một hạt giống. Tôi là điều gì đó, mà đó là hạt giống, và tôi sẽ đi vào trong đất. Tôi không thể dậy nữa. Tôi sẽ nằm tại đó. Ồi, xin giấu tôi trong mồ mả, giữ tôi trong nơi bí mật cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi. Định cho tôi một kỳ hẹn và phán xét tôi. Như đá mòn, nước làm mòn đá.” Ồ, ông cứ tiếp tục, nói tất cả những điều này. Ông có thể nhìn thấy tất cả những ví dụ ở ngoài đó, những gì đã xảy ra. Ồ, ông thật sự không thể hiểu được điều đó.

¹⁶⁵ Và, Chị Rodgers, nhớ khi tôi giảng điều đó tại lễ tang của Busty. Hiểu không?

¹⁶⁶ Thế nào, điều đó, “Ngài làm mòn đá,” những điều này như thế nào. “Ồ, Ồ hỡi Chúa, xin giấu tôi trong mồ mả, và giữ tôi trong nơi bí mật.” Ông cứ tiếp tục lần tới. Ông nói, “Tôi ước gì tôi biết được. Tôi ước gì tôi biết nơi tôi có thể đi, đến với một Người mà có thể đặt tay của Ngài trên tôi, một con người đầy tội lỗi, và một Đức Chúa Trời thánh khiết, và nói chuyện với Ngài giùm tôi.” Ồ, chao ôi! “Ngài ở Đó. Tôi biết Ngài ở Đó. Có Người nào đó ở Đó có thể làm điều đó. Có Người nào đó ở đâu đó. Tôi có thể tìm Người ấy tại đâu? Tôi có thể tìm thấy ở đâu? Tôi sẽ gõ cửa Ngài và trò chuyện với Ngài. Nếu Người nào đó có thể chỉ đặt tay của Ngài

trên tôi, và trên Đức Chúa Trời, và—và làm cầu nối lối đi cho tôi, nói chuyện! Giá như tôi có thể chỉ tìm được Người đó! Ồ, Người ở tại đâu?”

167 Ông lục soát khắp giáo hội của mình. Ông đã tìm kiếm khắp tổ chức của ông. Ông không thể tìm được một Người như vậy.

168 Và đột nhiên, những đám mây cuộn lại, và ông thấy Người đó đang đến. Ồ! Trái tim già nua của ông đập rộn lên vì vui mừng. Rồi điều gì đó xảy ra. “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc của tôi sống. Có một Người như vậy.” A-men. Vẫn có một Người như vậy. “Tôi biết rằng Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống. Và đầu, sau khi những con sâu da hủy diệt thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời, Đấng mà chính mình tôi sẽ thấy. Ngài sẽ đứng trên đất trong ngày cuối cùng.”

169 Vào buổi sáng Phục sinh đó, khi Ngài sống lại nơi xa kia, và thân thể của Gióp không hơn một muống tro, ông đang chờ đợi. Ông thuộc về Nhóm được chọn đó. Ông đã sống lại từ mồ mả và đi vào trong thành phố, với Áp-ra-ham, I-sác, Gia-cốp, Gióp. Ồ, chào ôi! A-men. Vì, họ trông đợi một Người như thế.

170 “Và với những ai trông đợi Đấng Christ đến lần thứ hai,” để có thể đắc thắng những sự thuộc về thế gian này, bởi ân điển Ngài, đến trong Ngài, và nhắm mắt của mình lại trước bất cứ điều gì khác ngoài Ngài và Lời Ngài, “Ngài sẽ hiện ra lần thứ hai trong sự Vinh hiển.”

“Vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại; những người còn sống và còn lại sẽ được thay đổi, trong chớp lát, trong nháy mắt, được cất lên cùng nhau, để gặp Ngài trong không trung.”

171 Dù tôi là một muống tro, hay tôi đang sống khi Ngài đến, không có gì khác biệt. A-men. Không thành vấn đề, bởi vì tôi đã nắm bắt được khái tượng. Tấm màn đã vén lên, và tôi nhìn thấy Ngài. Đấng có thể đứng, và đặt tay Ngài trên tôi, một con người tội lỗi, và trên một Đức Chúa Trời thánh khiết. Và Ngài là của lễ chuộc tội của tôi. Ngài là Lời mà tôi ủng hộ. “Ban đầu có Lời.” Ngài là Lời đó, và Ngài đại diện cho tôi, tại Đó. A-men. Và tôi sẽ gào lên điều đó, chừng nào tôi còn hơi thở, “Ngài là Sự Sống Lại

của tôi và Sự Sống tôi.” Và tất cả những chỗ đất khác là cát lún thoi. Tất cả các chỗ đất khác là cát lún thoi.

¹⁷² Khi Ngài cất họ những người trông đợi điều đó lên, Ngài cũng sẽ đến với mỗi vị thánh Tân Ước đã đắc thắng mọi lời chỉ trích giáo phái, những người mà đã từng đắc thắng tất cả những tội lỗi phổ biến của thời đại này, của thời đại này mà chúng ta sống trong bây giờ, giống như Ngài đã làm trong tất cả những thời đại hội thánh khác, những người đắc thắng trong thời đại hội thánh đó. Những người đó đắc thắng cái gì? “Ta giàu rồi. Ta không cần gì nữa. Ta có...Ồ, ta là tất cả *cái này* và tất cả *điều này*. Và ta là Nàng Dâu. Ta là *thế này*. Ta không cần gì nữa.’ Mà không biết rằng các ngươi bị lừa dối, đui mù.”

¹⁷³ Thấy thời đại lừa dối mà tôi đã nói không? Nó không giống như những người mà đã bị chặt đầu, trở lại nơi xa kia, để có được hòn sỏi trắng; không phải những người tử vì đạo, và bị đốt trên giàn thiêu, và các thứ giống như thế; những người giành được mào triều thiên. Nhưng chính là thời đại lừa dối này bây giờ, mà nghĩ rằng họ là mọi thứ. “Ồ, tôi là thuộc viên giáo hội. Tôi là một người tốt. Tôi là một người nữ tốt. Tôi làm *điều này*. Tôi không phải làm *điều này*.”

¹⁷⁴ “Nhưng kẻ nào thắng,” người mà đắc thắng tất cả những thứ thuộc về thế gian đó của thời đại này, họ sẽ làm gì? Tất cả sẽ đồng ngồi với Ngài trong ngai Ngài; sẽ đi vào sự Cất lên khi Ngài đến.Ồ, chà! Thế thì, tôi quan tâm điều gì? Chúng ta nên quan tâm những gì thế gian nói không? Chúng ta nên quan tâm những gì người nào khác nói không? Chúa Thánh Linh vĩ đại đang ở giữa chúng ta. Trụ Lửa của Ngài dẫn dắt chúng ta và hướng dẫn chúng ta. Lời Ngài được chứng thực trước chúng ta. Tình yêu của Ngài ở trong lòng chúng ta. Thế gian ở phía sau lưng. Chúng ta đã vượt qua từ sự chết đến với Sự Sống. Thế gian nghĩ anh em bị điên khùng.

Nhưng Chúa Jêsus phải mang cây thập tự một mình,

Còn cả thế gian được tự do sao?

Có một cây thập tự cho mỗi người,

Và có một cây thập tự dành cho tôi.

¹⁷⁵ Ba mươi ba năm trên cánh đồng truyền giáo, và thập tự giá tận hiến này tôi sẽ mang cho đến khi sự chết sẽ buông tha tôi tự do.

¹⁷⁶ Hãy để các anh em của tôi bác bỏ tôi, nói bất kỳ điều gì họ muốn, những gì bác bỏ tôi. Nhưng trên Lời này tôi đứng, và một mình Lời Này mà thôi.

Thập tự giá tận hiến này tôi sẽ mang
Cho đến khi sự chết buông tha tôi tự do,
Và rồi đi về Nhà, trong sự Cất lên, đội mào triều thiên.

¹⁷⁷ Đó là tất cả những gì chúng ta muốn. Chẳng phải sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là những gì chúng ta muốn. Đó là hy—đó là hy vọng và lời cầu khẩn của chúng ta. Chúng ta không có những tư tưởng nào khác, ngoài một tư tưởng trên Chúa Jêsus Christ. Và trên sự công bình của Ngài chúng ta đứng, mà thôi, và sự công bình Ngài ở trong Lời Ngài. “Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và Lời vẫn đang chứng thực chính Nó.

¹⁷⁸ Đắc thắng như thế nào? Bằng cách nhận lấy Lời, lời hứa, trong sự khiêm nhường, bước đi một cách khiêm nhường.

Thập tự giá tận hiến này tôi sẽ mang
Cho đến khi sự chết sẽ buông tha tôi tự do,
Rồi đi về Nhà, đội mào triều thiên.

¹⁷⁹ Vì, “Khi tiếng Kèn đó vang lên!” Anh em có thể chôn tôi trong biển cả, nhưng tiếng Kèn đó sẽ đánh thức tôi. Đúng. Tôi sẽ đi về Nhà, một ngày nào đó. A-men. Cho đến lúc đó, tôi sẽ chiến đấu, a-men, mang cây thập tự này; giữ đôi mắt tôi không phải nhìn trên con người, nhưng trên đồi Calvary nơi xa kia, vì Ngài là tấm gương của tôi. Ngài tỏ cho tôi cách làm điều đó. Và tấm gương của Ngài, chúng ta sẽ vui mừng đi theo nó, từng ngày.

Tôi sẽ đi theo Chúa Jêsus mỗi bước đường.
Tôi sẽ đi theo Chúa Jêsus mỗi bước đường.

¹⁸⁰ Anh chị em không thích điều đó sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, tôi nghĩ tuyệt vời làm sao, đi theo Ngài, từng ngày, mỗi bước đường.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁸¹ Lạy Chúa Jêsus, một giờ mười lăm phút này giờ, đứng ở đây, cố gắng nhận lấy Lời Ngài và giải thích cho dân sự làm thế nào để đắc thắng. Ngài phán bảo chúng con nó được thực hiện như thế nào. Ngài đã không chỉ bảo cho chúng con, nhưng Ngài còn tỏ cho cách nó được thực hiện thế nào. Ngài dẫn dắt chúng con. Ngài tỏ cho chúng con cách để thực hiện điều đó: nhận lấy Lời bên trong của chúng con, và tin chắc để nắm giữ Lời đó, “Có lời chép rằng,” trong mọi sự cám dỗ; song hãy khiêm nhường, bước đi cách khiêm nhường. Rồi chúng con đã chinh phục, qua Ngài, qua quyền phép của Ngài đã chinh phục kẻ thù của chúng con rồi. Và điều duy nhất chúng con phải làm là—là cứ bước đi khiêm nhường với đức tin, tin Điều đó, và huy hiệu của chúng con về sự xác nhận của Chúa Thánh Linh, và Sa-tan phải dời chỗ.

¹⁸² Có những khăn tay đang nằm tại đây. Chúng đại diện cho những người đau ốm. Họ có nhu cầu, Chúa ôi. Và họ đọc trong Lời không thể sai lầm này nơi họ đã lấy từ thân thể của Thánh Phao-lô những chiếc khăn tay và những tạp dề. Chúng được đặt trên những người đau ốm. Các tà linh đi ra khỏi họ, và những phép lạ vĩ đại được thực hiện. Bây giờ, Ngài vẫn là Chúa Jêsus không hề thay đổi ngày hôm nay.

¹⁸³ Phao-lô đã rao giảng Lời này, và đã viết Lời này, Lời giống như vậy mà chúng ta đang cố gắng đi theo. Bởi vì, ông đã lấy Cựu Ước và làm khuôn mẫu nó, và cho thấy đó là một hình bóng, rằng tất cả Cựu Ước là một hình bóng hoàn hảo của Tân Ước. Ôi Chúa, xin cho chúng con đi theo tấm gương đó.

¹⁸⁴ Chúng con thấy Chúa chúng con, những gì Ngài đã làm. Và chúng con nhận ra rằng, những thánh đồ Cựu Ước đó, sáng nay, chúng con thấy rằng họ đã đi. Khi Chúa Jêsus sống lại, họ đã đi với Ngài. Và, lạy Chúa, chúng con tin rằng chúng con sẽ đi khi Ngài phát ra Tiếng Kèn. Chúng con tin điều đó, rằng Nàng Dâu sẽ đi tới vào Ngày đó và sẽ gia nhập với nhóm—nhóm người Hê-bơ-rơ của Lời, và, cùng nhau, sẽ có một Tiệc Cưới trong sự Vinh hiển. Những người đó đang chờ đợi.

Chúng con nguyện xin sự thương xót và ân điển Chúa ở trên chúng con giờ này. Những người đắc thắng, Chúa ôi, những người đắc thắng, chúng con mong muốn trở thành những người

đắc thắng. Xin đắc thắng chúng con. Lạy Chúa Jêsus, Ngài đã đắc thắng thế gian. Giờ đây con nguyện xin Ngài sẽ cho mỗi người tại đây, sáng nay, “Quảng hết mọi tội lỗi, quảng hết gánh nặng tội lỗi rất dễ vấn vương chúng con, để chúng con có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra trước chúng con.”

¹⁸⁵ Phao-lô đã giảng điều này, lạy Cha trên Trời của chúng con, qua đó trong Sách Hê-bơ-rơ, rằng, “Chúng ta nên quảng hết gánh nặng,” chương thứ 12, mà ông đã nói điều này, sau khi ông đã được cho thấy bởi tấm gương, trở lại ở đó: những người mà cứ đi tới; những người không đi tới; những người đi theo hâm hâm; những người đi theo ở phía trước; những người leo đèo đằng sau. Tất cả, Ngài đã tỏ cho thấy những tấm gương. Rồi ông quay lại và nói, “Chúng ta hãy quảng hết mọi gánh nặng, mọi việc nhỏ bé vấn vương chúng ta, để chúng ta có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra trước chúng con; hướng về Ngài, Đấng lãnh đạo và hoàn tất của Đức tin chúng ta, Đấng đã ban cho chúng ta tấm gương.” Chúng con làm điều đó sáng nay, Cha ôi.

¹⁸⁶ Giờ này, chúng ta cúi đầu, bây giờ hãy kiểm tra lại thật kỹ, thật, thật kỹ. Và, rồi, thật chân thành sâu sắc. Điều đó thật—nó thật mất...Đó là tất cả những gì phải làm: sự kiểm tra lại của anh chị em và lòng chân thành của anh chị em. Hãy thật cẩn thận khi anh chị em đang kiểm tra lại giờ này. “Xin tra xét con, Chúa ôi. Xin thử con. Có tội ác nào trong con không? Nếu có, lạy Chúa, xin cho con đặt nó xuống, ngay ở đây bây giờ. Nơi này, nơi mà con cúi đầu, là bàn thờ của Ngài. Con đặt nó xuống, ngay ở đây bây giờ, giẫm chân con lên nó. Khi con bước đi, nó sẽ nằm tại đó. Quyền phép của Huyết Ngài sẽ tiêu hủy nó. Con muốn là người đắc thắng. Con có điều gì đó đang quấy rầy con, Chúa ôi. Con muốn đắc thắng, sáng nay. Con có thể đắc thắng, bởi Ngài. Con đã được phán bảo điều đó, bởi Lời Ngài. Con đặt nó xuống giờ này, Chúa ôi, và con sẽ giẫm chân trên nó. Khi con đi ra khỏi tòa nhà này sáng nay, đi, biết rằng nó đã được bỏ vào trong ống—ống thuốc tẩy của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không bao giờ được nhớ đến nữa. Con sẽ xưng ra điều đó giờ này và cầu xin sự thương xót.”

¹⁸⁷ Với đầu chúng ta cúi xuống, mắt chúng ta nhắm lại; lòng chúng ta suy nghĩ, đó là cánh cửa cho linh hồn bây giờ. Có điều gì đó mà anh chị em muốn từ bỏ sáng nay không, điều gì đó anh chị em muốn đắc thắng không? Và anh chị em đã thử điều đó thật khó khăn, nhưng, sáng nay, anh chị em thật sự sắp thôi cố gắng. Anh chị em thật sự sẽ tiếp nhận những gì Ngài đã làm. Tôi muốn anh chị em đưa tay lên, nói, “Lạy Chúa, con muốn đắc thắng. Điều nào đó làm phiền con.”

¹⁸⁸ Lạy Chúa Jêsus, Ngài nhìn thấy những bàn tay đó. Bây giờ, như đây tở của Ngài, đang đứng giữa người sống và người chết, con định tội mọi thứ đang quấy rầy dân sự này và chính con. Và con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Chirst, chúng con có thể để nó nằm tại đây trên bàn thờ của Đức Chúa Trời, và bước đi ra sáng nay, tự do, như những người chiến thắng.

¹⁸⁹ Nếu các chị em của chúng con đã không có ân điển đó trước đây, xin điều đó được ban cho giờ này, lạy Chúa. Nếu các anh em của chúng con chưa có ơn đó, xin cho điều đó được ban cho giờ này. Và xin ban cho, trong sự khiêm nhường, người mẹ với con cái của mình, thay vì bướng bỉnh. Bà ấy biết bà đang ngồi... Bà là thầy giảng cho các con nhỏ. Đời sống của bà là một tấm gương. Cha là một tấm gương cho mẹ, vì ông là người đứng đầu của gia đình. Mẹ đã cố điều khiển ông; bà sẽ không bao giờ làm điều đó nữa. Nếu ông đang sử dụng bà như một tấm thảm trải nhà, điều ấy sẽ không bao giờ được làm nữa. Bà là người giúp đỡ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyên xin tất cả những điều này mà cản trở chúng con, lạy Chúa, được cất đi.

¹⁹⁰ Chúng con—chúng con đang hiến dâng chính mình, Cha ôi, vì thì giờ tuyệt vời của đời sống chúng con có ở trước chúng con, biết điều này, rằng chúng con phải đi đến chung cuộc của nó, và điều đó tới ngay. Vậy, sáng nay, chúng con nhân cơ hội này, sau Sứ điệp này. Chúng con nhân cơ hội này, lạy Chúa, để đến, bởi vì chúng con được mời đến. “Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.” Con biết Ngài chăm sóc, Chúa ôi. Ngài chăm sóc tới mức chết thay cho chúng con. Và chúng con chắc chắn có thể quan tâm đủ để đến và chấp nhận những gì Ngài đã chết cho.

¹⁹¹ Xin thánh hóa chúng con, Chúa ôi. Xin đầy đầy chúng con lần nữa bằng Chúa Thánh Linh. Cầu xin Chúa Thánh Linh cứ tiếp trị trong lòng chúng con, tối thượng, để chúng con sẽ bước đi, quên lửng những điều trong quá khứ, bần lầy mà chúng con đã từng sống trong. Chúng con sẽ bước tới trước nhắm mục đích về sự kêu gọi trên trời, nơi Sự Sáng của chúng con có thể thật chiếu sáng trong sự êm dịu và khiêm nhường, cho đến nỗi mọi khách qua đường có thể nói, “Có một Cơ-đốc nhân sống trên ngọn đồi đó. Người đó, người đàn bà đó, người đàn ông đó, là bông hoa biệt riêng ra thánh thực sự của Đức Chúa Trời. Họ thật êm dịu và thật tử tế, luôn luôn yêu thương và êm dịu, và hiểu biết.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin cho chúng con là muối, để đất có thể khát; xin nhậm lời, Cha ôi; và đắc thắng những việc thuộc về thế gian này, và những quan tâm của đời sống này. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Tôi có thể...

Bây giờ chúng ta hãy đưa tay lên.

...Đấng Cứu Rỗi...

Kêu gọi điều gì? “Hãy đến, ra khỏi bùn.” Một Đời Sống cao hơn; Điều gì đó trong anh em, lôi kéo anh em cách đó. Đó là gì? Chính là Ngài. Chìm trong vũng bùn, những bông hoa nhỏ bé; anh em có Sự Sống trong nơi đó, giục giã anh em. Đó là điều kêu gọi anh em, “Hãy đến, ra khỏi vũng bùn.”

Đi theo, đi theo...

¹⁹² Bây giờ, anh em muốn nói điều đó không? Vậy thì hãy nhắm mắt lại.

Ngài đi đâu tôi quyết đi theo-...

Bây giờ đầu phục chính mình. Muốn nói điều đó, lúc này.

Ngài đi đâu tôi sẽ đi theo thường,

Ngài đi đâu tôi sẽ đi theo thường,

Cùng đi với Ngài, với Ngài, luôn mọi đường.

Ngài đi đâu tôi quyết đi theo...

Thật êm dịu giờ này. Hãy nhớ, đặt chính anh em tại đó.

Ngài dẫn dắt...

“Con sẽ đặt nó ở đây, Chúa ôi. Con sẽ đi theo Ngài, từ giờ trở đi. Con tin nhận Điều đó. Con tin Điều đó.”

Ngài đi đâu...

Hãy nhớ, đời sống của anh em sẽ làm chứng lớn hơn môi miệng của anh em. Những gì anh em sống sẽ chứng minh cho dân sự hơn những gì anh em nói.

Cùng đi với Ngài, với Ngài, (con đường, ở đâu?)
luôn mọi đường.

[Anh Branham ngân nga bài *Ngài Dẫn Dắt Tôi*—Bt.]

¹⁹³ Hãy cứ dâng chính anh em, cách sâu sắc, chân thành, bằng cả tấm lòng. Điều gì xảy ra nếu đây là lần cuối cùng anh em từng được phép cầu nguyện? Có thể lắm. Tôi hy vọng là không. Điều đó có thể. Thế thì, hãy tin chắc bây giờ, thật chắc, thật chắc. Hãy nhớ, cửa sẽ đóng lại, một ngày nào đó, rồi tất cả chấm dứt. “Hãy cầu xin, các người sẽ nhận lãnh.”

[Anh Branham ngân nga bài hát *Ngài Dẫn Dắt Tôi*—Bt.]

¹⁹⁴ Cứ nghĩ về tất cả vinh quang mà Ngài đã trao cho anh em, mọi sự mà Ngài đã làm. “Con tin, Chúa ôi. Con tin. Con tin rằng Ngài là đấng đắc thắng của con. Con chỉ bước đi với Ngài, Chúa ôi. Con muốn ở lại gần gũi với Ngài, hầu cho Ngài ở đâu, con muốn được ở đó.”

¹⁹⁵ Và xin nhớ, Ngài đã phán bảo chúng con, Cha ôi, rằng, “Chúng con sẽ ở đời đời với Chúa, khi chúng con được cất lên.” Chúng con chỉ có một—một cái nhìn lướt qua của Ngài bây giờ, khi Ngài bước đi với chúng con giờ này. Nhưng rồi chúng con sẽ... Thật là điều vĩ đại, chỉ biết rằng Ngài ở giữa chúng con—chúng con! Sẽ như thế nào khi chúng ở với Ngài đời đời? Chúng con thật yêu mến tất cả những hoạt động của chúng con: chúng con có thể đi cưỡi ngựa; chúng con có thể đi mua sắm; chúng con có thể đi săn, câu cá, hay bất kỳ điều gì chúng con có thể làm trong sự vui thích. Nhưng, ô, khi nhà thờ mở cửa, đây, chúng con muốn gặp Chúa của chúng con. Đó là điều vĩ đại nhất của tất cả mọi sự. Rồi, suy nghĩ, Ngài đã hứa với chúng con. “Và được ở cùng Chúa mãi mãi. Đồng ngồi với Ngài trong ngai của Ngài, và được ở cùng Ngài mãi mãi.” Ô lạy Chúa, chúng con khiêm nhường, với—với

đầu cúi xuống, chúng con tin nhận điều đó, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Chirst.

¹⁹⁶ Anh chị em cảm thấy mình có thể hoàn toàn lìa bỏ, bây giờ, mọi thứ, mọi gánh nặng không? Anh em có thể hoàn toàn bước đi trên, trên điều đó giờ này không? Nếu anh em cảm thấy vậy, hãy đưa tay lên, nói, “Bởi ân điển Đức Chúa Trời con đặt thử thách này xuống. Con sẽ không tranh chiến, với nó nữa. Con sẽ chỉ nắm lấy bàn tay của Ngài, bắt đầu bước đi.”

“Tôi đã tranh chiến, Anh Branham. Tôi đã cố gắng bỏ hút thuốc. Tôi—tôi đã cố gắng để tóc dài. Tôi đã cố gắng làm *điều này*. Tôi đã làm...Tôi đã cố gắng, thật nhiều, Anh Branham. Tôi thật sự không thể làm được điều đó.”

Đừng cố gắng nữa. Cứ nắm lấy tay Ngài, thưa, “Lạy Cha, xin Ngài đặt tay con trong ống tay áo.” Hiểu không? “Con sẽ hoàn toàn dâng cho Ngài bàn tay của con. Con sẽ bước đi tiếp, Chúa ôi, trông cậy Ngài.” Nó sẽ xảy ra. Nó sẽ mặc cho anh chị em giống như một Cơ-đốc nhân chân thật. Anh chị em sẽ là một Cơ-đốc nhân đích thực.

¹⁹⁷ Cho đến khi tôi gặp anh chị em, tối nay, cầu xin Chúa yêu thương anh chị em và ở cùng anh chị em. Anh chị em là con cái Phúc âm của tôi. Anh chị em là phần được mua chuộc.

Bây giờ tôi trao mục sư lại cho anh chị em, để cầu nguyện kết thúc, mời Anh Orman Neville.

LÀM THẾ NÀO TÔI CÓ THỂ ĐẮC THẮNG? VIE63-0825M

(How Can I Overcome?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 25 tháng Tám, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org